

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 152

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 61

30 aprilie 2018

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2018/C 152/01	Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> . . .	1
---------------	--	---

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2018/C 152/02	Cauza C-560/17 P: Recurs introdus la 22 septembrie 2017 de Mediaexpert sp. z o.o. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 20 iulie 2017 în cauza T-780/16, Mediaexpert/EUIPO . .	2
2018/C 152/03	Cauza C-8/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Vilniaus apygardos teismas (Lituania) la 3 ianuarie 2018 – TE, UD, YB, ZC/Luminor Bank AB	2
2018/C 152/04	Cauza C-26/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Hessisches Finanzgericht (Germania) la 16 ianuarie 2018 – Federal Express Corporation, Deutsche Niederlassung/Hauptzollamt Frankfurt am Main	3
2018/C 152/05	Cauza C-32/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberster Gerichtshof (Austria) la 18 ianuarie 2018 – Tiroler Gebietskrankenkasse/Michael Moser	4
2018/C 152/06	Cauza C-42/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 24 ianuarie 2018 – Finanzamt Trier/Cardpoint GmbH, ca succesor în drepturi al Moneybox Deutschland GmbH	5

RO

2018/C 152/07	Cauza C-48/18 P: Recurs introdus la 26 ianuarie 2018 de Toontrack Music AB împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a noua) din 22 noiembrie 2017 în cauza T-771/16, Toontrack Music AB/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală	5
2018/C 152/08	Cauza C-49/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Spania) la 26 ianuarie 2018 – Carlos Escibano Vindel/Ministerio de Justicia	6
2018/C 152/09	Cauza C-52/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Norderstedt (Germania) la 29 ianuarie 2018 – Christian Füllä/Toolport GmbH	7
2018/C 152/10	Cauza C-55/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Audiencia Nacional (Spania) la 29 ianuarie 2018 – Federación de Servicios de Comisiones Obreras (CCOO)/Deutsche Bank SAE	8
2018/C 152/11	Cauza C-56/18 P: Recurs introdus la 29 ianuarie 2018 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 17 noiembrie 2017 în cauza T-263/15, Gmina Miasto Gdynia și Port Lotniczy Gdynia Kosakowo/Comisia	9
2018/C 152/12	Cauza C-57/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesarbeitsgericht (Germania) la 30 ianuarie 2018 – AX/BW	11
2018/C 152/13	Cauza C-68/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel București (România) la data de 2 februarie 2018 – SC Petrotel-Lukoil SA/ Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor	12
2018/C 152/14	Cauza C-69/18: Acțiune introdusă la 1 februarie 2018 – Comisia Europeană/Republica Slovenia . . .	13
2018/C 152/15	Cauza C-85/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Judecătoria Oradea (România) la data de 8 februarie 2018 – CV/ DU	14
2018/C 152/16	Cauza C-93/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Court of Appeal in Northern Ireland (Regatul Unit) la 9 februarie 2018 – Ermira Bajratari/Secretary of State for the Home Department .	14
2018/C 152/17	Cauza C-94/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de High Court (Irlanda) la 12 februarie 2018 – Nalini Chenchooliah/Minister for Justice and Equality	15
2018/C 152/18	Cauza C-98/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Țările de Jos) la 12 februarie 2018 – T. Boer & Zonen BV/Staatssecretaris van Economische Zaken	15
2018/C 152/19	Cauza C-104/18 P: Recurs introdus la 13 februarie 2018 de Koton Mağazacılık Tekstil Sanayi ve Ticaret AŞ împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 30 noiembrie 2017 în cauza T-687/16, Koton Mağazacılık Tekstil Sanayi ve Ticaret AŞ/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală	16
2018/C 152/20	Cauza C-114/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Court of Appeal (England & Wales) la 14 februarie 2018 – Sandoz Ltd, Hexal AG/G.D. Seale LLC, Janssen Sciences Ireland	17
2018/C 152/21	Cauza C-115/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal correctionnel de Saint-Brieuc – Chambre détachée de Guingamp (Franța) la 12 februarie 2018 – Procureur de la République/Tugdual Carlier și alții	17
2018/C 152/22	Cauza C-125/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de Primera Instancia de Barcelona (Spania) la 16 februarie 2018 – Marc Gómez del Moral Guasch/Bankia S.A.	18
2018/C 152/23	Cauza C-127/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Nejvyšší správní soud (Republica Cehă) la 16 ianuarie 2018 – A-PACK CZ, s.r.o./Odvolací finanční ředitelství	19

2018/C 152/24	Cauza C-164/18: Acțiune introdusă la 28 februarie 2018 – Comisia Europeană/Regatul Spaniei . . .	20
2018/C 152/25	Cauza C-165/18: Acțiune introdusă la 28 februarie 2018 – Comisia Europeană/Regatul Spaniei . . .	20
2018/C 152/26	Cauza C-181/18 P: Recurs introdus la 5 martie 2018 de Republica Polonă împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera întâi) din 14 decembrie 2017 în cauza T-849/16, PGNiG Supply & Trading/Comisia Europeană	21
2018/C 152/27	Cauza C-188/18: Acțiune introdusă la 12 martie 2018 – Comisia Europeană/Republica Slovenia . . .	22

Tribunalul

2018/C 152/28	Cauza T-542/11 RENV: Hotărârea Tribunalului din 13 martie 2018 – Alouminion tis Ellados/Comisia („Ajutoare de stat — Energie electrică — Decizie prin care ajutorul este declarat nelegal și incompatibil cu piața internă și se dispune recuperarea acestuia — Tarif preferențial la energie electrică acordat prin contract încheiat cu furnizorul istoric — Rezilierea contractului de către furnizorul istoric — Suspendare judiciară, pe calea procedurii privind măsurile provizorii, a efectelor rezilierii contractului — Anularea deciziei Comisiei de către Tribunal — Anularea Hotărârii Tribunalului de către Curte — Trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunal — Întinderea acțiunii după trimiterea spre rejudecare — Calificarea ordonanței privind măsurile provizorii la un ajutor nou — Competența Comisiei — Protecție jurisdicțională efectivă — Calificarea tarifului preferențial drept ajutor de stat — Avantaj — Încredere legitimă — Dreptul la apărare al beneficiarului — Obligația de recuperare — Obligația de motivare”)	24
2018/C 152/29	Cauza T-507/15: Hotărârea Tribunalului din 15 martie 2018 – Polonia/Comisia [„FEGA — Cheltuieli excluse de la finanțare — Regulamentul (CE) nr. 2200/96, Directiva 2002/55/CE, Regulamentul (CE) nr. 1432/2003, Regulamentul (CE) nr. 1433/2003, Regulamentul (CE) nr. 1290/2005, Regulamentul (CE) nr. 885/2006, Regulamentul (CE) nr. 1182/2007, Regulamentul (CE) nr. 1234/2007, Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 și Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 — Cheltuieli efectuate de Polonia — Risc pentru FEGA — Controale la fața locului — Criterii de recunoaștere a unei organizații de producători — Divergențe între versiunile lingvistice — Corecție financiară”]	25
2018/C 152/30	Cauzele conexate T-533/15 și T-264/16: Hotărârea Tribunalului din 14 martie 2018 – Kim și alții/Consiliul și Comisia („Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive luate împotriva Coreei de Nord în scopul de a împiedica proliferarea nucleară — Lista persoanelor și a entităților cărora li se aplică înghețarea fondurilor și a resurselor economice — Incluziune a numelui reclamanților — Proba temeiniciei includerii în listă — Obligația de motivare”)	25
2018/C 152/31	Cauza T-33/16: Hotărârea Tribunalului din 14 martie 2018 – TestBioTech/Comisia [„Mediu — Produse modificate genetic — Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 — Regulamentul (CE) nr. 1829/2003 — Soia modificată genetic MON 87769, MON 87705 și 305423 — Respingerea unei cereri de reexaminare internă a deciziilor de autorizare a introducerii pe piață — Noțiunea «dreptul mediului» — Articolul 10 din Regulamentul nr. 1367/2006”]	26
2018/C 152/32	Cauza T-108/16: Hotărârea Tribunalului din 15 martie 2018 – Naviera Armas/Comisia („Ajutoare de stat — Condiții de utilizare a infrastructurii portuare a Puerto de Las Nieves de către o companie de transport maritim — Utilizare exclusivă a unor infrastructuri finanțate prin fonduri publice altfel decât prin intermediul unui contract de concesiune — Scutirea de o parte din taxele portuare — Plângere formulată de o concurentă — Decizie prin care se constată inexistența unor ajutoare de stat în urma procedurii de examinare preliminară — Dificultăți serioase în cadrul examinării măsurilor în cauză — Evoluția situației în discuție în cursul procedurii administrative — Noțiunea de avantaj acordat prin intermediul resurselor de stat — Erori de apreciere a faptelor și erori de drept — Decizie a unei instanțe naționale prin care se suspendă efectele unei proceduri de ofertare — Cerința unei examinări diligente și imparțiale a plângerii”)	27
2018/C 152/33	Cauza T-211/16: Hotărârea Tribunalului din 15 martie 2018 – Caviro Distillerie și alții/Comisia [„Dumping — Import de acid tartric originar din China și fabricat de Hangzhou Bioking Biochemical Engineering Co., Ltd — Decizia de punere în aplicare (UE) 2016/176 — Neînstituirea unei taxe antidumping definitive — Articolul 3 alineatele (2), (3) și (5) și articolul 17 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 — Eșantionare — Absența unui prejudiciu important — Eroare vădită de apreciere — Stabilirea prejudiciului — Rentabilitatea industriei din Uniune”]	28

2018/C 152/34	Cauza T-390/16: Hotărârea Tribunalului din 20 martie 2018 – Grupo Osborne/EUIPO – Ostermann (DONTORO dog friendship) („Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative DONTORO dog friendship — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Complementaritate dintre produse și servicii — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”)	29
2018/C 152/35	Cauza T-424/16: Hotărârea Tribunalului din 14 martie 2018 – Gifi Diffusion/EUIPO – Crocs (Încălțăminte) [„Desen sau model industrial comunitar — Procedură de declarare a nulității — Desen sau model industrial comunitar înregistrat reprezentând un pantof — Desen sau model industrial comunitar anterior — Motive de nulitate — Obligația de motivare — Articolul 62 din Regulamentul (CE) nr. 6/2002 — Invocarea din oficiu a unui motiv de nulitate de către camera de recurs — Competența camerei de recurs — Articolul 63 alineatul (1) din Regulamentul nr. 6/2002”]	29
2018/C 152/36	Cauza T-651/16: Hotărârea Tribunalului din 14 martie 2018 – Crocs/EUIPO – Gifi Diffusion (Pantofi) [„Desen sau model industrial comunitar — Procedură de declarare a nulității — Desen sau model industrial înregistrat reprezentând un pantof — Desen sau model industrial comunitar anterior — Motiv de declarare a nulității — Lipsa noutății — Divulgare înainte de data de prioritate — Examinare din oficiu a faptelor — Elemente de probă suplimentare prezentate în fața camerei de recurs — Articolele 5, 7 și articolul 63, alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 6/2002”]	30
2018/C 152/37	Cauza T-824/16: Hotărârea Tribunalului din 13 martie 2018 – Kiosked/EUIPO – VRT (K) [Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană — Marca figurativă K — Marca Benelux figurativă anterioară K — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]]	31
2018/C 152/38	Cauza T-1/17: Hotărârea Tribunalului din 15 martie 2018 – La Mafia Franchises/EUIPO – Italie (La Mafia SE SIENTA A LA MESA) („Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marcă figurativă a Uniunii Europene La Mafia SE SIENTA A LA MESA — Motiv absolut de refuz — Contrarietate cu ordinea publică sau cu bunele moravuri — Articolul 7 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”)	31
2018/C 152/39	Cauza T-151/17: Hotărârea Tribunalului din 15 martie 2018 – Marriott Worldwide/EUIPO – Graf (Reprezentarea unui taur înaripat) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marca Uniunii Europene figurativă reprezentând un taur înaripat — Mărcile Uniunii Europene și națională figurative anterioare reprezentând un grifon — Motiv relativ de refuz — Similitudinea semnelor — Articolul 53 alineatul (1) litera (a) și articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenite articolul 60 alineatul (1) litera (a) și articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Drept de autor anterior protejat de dreptul național — Articolul 53 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 60 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul 2017/1001] — Examinarea din oficiu a faptelor — Articolul 76 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 95 alineatul (1) din Regulamentul 2017/1001]”]	32
2018/C 152/40	Cauza T-205/17: Hotărârea Tribunalului din 15 martie 2018 – SSP Europe/EUIPO (SECURE DATA SPACE) [„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative SECURE DATA SPACE — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]	33
2018/C 152/41	Cauza T-279/17: Hotărârea Tribunalului din 15 martie 2018 – Hermann Bock/EUIPO (Push and Ready) [„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative Push and Ready — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]	33
2018/C 152/42	Cauza T-346/17: Hotărârea Tribunalului din 13 martie 2018 – Hotelbeds Spain/EUIPO – Guidigo Europe (Guidego what to do next) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative Guidego what to do next — Marca Uniunii Europene verbală anterioară GUIDIGO — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]	34

2018/C 152/43	Cauza T-482/13: Ordonanța Tribunalului din 21 februarie 2018 – MedSkin Solutions Dr. Suwelack/EUIPO – Cryo-Save (CryoSafe) („Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Retragerea opoziției — Nepronunțare asupra fondului)	34
2018/C 152/44	Cauza T-124/17: Ordonanța Tribunalului din 5 martie 2018 – Estamede/BCE („Răspundere extracontractuală — Politică economică și monetară — BCE — Restructurarea datoriei publice grecești — Implicarea unui organism de drept public grec care administrează un fond de pensii al inginerilor și antreprenorilor de lucrări publice — Lipsa interesului propriu sau de cesionare a dreptului la despăgubiri — Nerespectarea cerințelor de formă — Inadmisibilitate vădită”)	35
2018/C 152/45	Cauza T-196/17: Ordonanța Tribunalului din 9 martie 2018 – Naftogaz of Ukraine/Comisia („Acțiune în anulare — Piața internă a gazelor naturale — Directiva 2009/73/CE — Decizia Comisiei privind modificarea condițiilor de derogare a modalităților de exploatare a gazoductului OPAL de la normele Uniunii referitoare la accesul terților și la reglementarea privind tarifele — Lipsa afectării directe — Inadmisibilitate”)	36
2018/C 152/46	Cauza T-263/17: Ordonanța Tribunalului din 27 februarie 2018 – SD/EIGE [„Funcție publică — Agenți temporari — Contract pe perioadă determinată — Decizie de neprelungire — Cerere de prelungire care are același obiect cu o reclamație în sensul articolului 90 alineatul (2) din statut — Inadmisibilitate”]	36
2018/C 152/47	Cauza T-84/18: Acțiune introdusă la 15 februarie 2018 – VG/Comisia	37
2018/C 152/48	Cauza T-85/18: Acțiune introdusă la 15 februarie 2018 – Batchelor/Comisia	38
2018/C 152/49	Cauza T-100/18: Acțiune introdusă la 20 februarie 2018 – Wehrheim/BCE	40
2018/C 152/50	Cauza T-101/18: Acțiune introdusă la 21 februarie 2018 – Austria/Comisia	40
2018/C 152/51	Cauza T-112/18: Acțiune introdusă la 23 februarie 2018 – Pink Lady America/OCSP – WAAA (Cripps Pink)	42
2018/C 152/52	Cauza T-113/18: Acțiune introdusă la 22 februarie 2018 – Miles-Bramwell Executive Services/EUIPO (FREE)	43
2018/C 152/53	Cauza T-114/18: Acțiune introdusă la 22 februarie 2018 – Miles-Bramwell Executive Services/EUIPO (FREE)	43
2018/C 152/54	Cauza T-116/18: Acțiune introdusă la 27 februarie 2018 – Darmanin/EASO	44
2018/C 152/55	Cauza T-124/18: Acțiune introdusă la 27 februarie 2018 – Wendel și alții/Comisia	45
2018/C 152/56	Cauza T-125/18: Acțiune introdusă la 28 februarie 2018 – Associazione – GranoSalus/Comisia . . .	46
2018/C 152/57	Cauza T-130/18: Acțiune introdusă la 27 februarie 2018 – adidas International Trading și alții/Comisia	47
2018/C 152/58	Cauza T-131/18: Acțiune introdusă la 28 februarie 2018 – Deichmann/Comisia	48
2018/C 152/59	Cauza T-132/18: Acțiune introdusă la 28 februarie 2018 – Roland/Comisia	49
2018/C 152/60	Cauza T-141/18: Acțiune introdusă la 28 februarie 2018 – Deichmann-Shoes UK/Comisia	50
2018/C 152/61	Cauza T-142/18: Acțiune introdusă la 28 februarie 2018 – Buffalo – Boots/Comisia	52
2018/C 152/62	Cauza T-152/18: Acțiune introdusă la 5 martie 2018 – Sona Nutrition/EUIPO – Solgar Holdings (SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA)	53
2018/C 152/63	Cauza T-153/18: Acțiune introdusă la 5 martie 2018 – Sona Nutrition/EUIPO – Solgar Holdings (SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA)	54

2018/C 152/64	Cauza T-154/18: Acțiune introdusă la 5 martie 2018 – Sona Nutrition/EUIPO – Solgar Holdings (SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA)	54
2018/C 152/65	Cauza T-155/18: Acțiune introdusă la 5 martie 2018 – Sona Nutrition/EUIPO – Solgar Holdings (SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA)	55
2018/C 152/66	Cauza T-158/18: Acțiune introdusă la 6 martie 2018 – Scaloni și Figini/Comisia	56
2018/C 152/67	Cauza T-160/18: Acțiune introdusă la 2 martie 2018 – Theodorakidi/EUIPO – Benopoulou (THYREOS VASSILIKI)	57
2018/C 152/68	Cauza T-162/18: Acțiune introdusă la 7 martie 2018 – Beko/EUIPO – Acer (ALTUS)	58
2018/C 152/69	Cauza T-688/13: Ordonanța Tribunalului din 26 februarie 2018 – Deloitte Consulting/Comisia . . .	59
2018/C 152/70	Cauza T-155/16: Ordonanța Tribunalului din 6 martie 2018 – CFA Institute/EUIPO – Bloss și alții (CERTIFIED FINANCIAL ENGINEER CFE)	59
2018/C 152/71	Cauza T-156/16: Ordonanța Tribunalului din 6 martie 2018 – CFA Institute/EUIPO – Ernst și Häcker (CERTIFIED FINANCIAL MODELER CFM)	59
2018/C 152/72	Cauza T-641/17: Ordonanța Tribunalului din 28 februarie 2018 – Ferri/BCE	59

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2018/C 152/01)

Ultima publicație

JO C 142, 23.4.2018

Publicații anterioare

JO C 134, 16.4.2018

JO C 123, 9.4.2018

JO C 112, 26.3.2018

JO C 104, 19.3.2018

JO C 94, 12.3.2018

JO C 83, 5.3.2018

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

**Recurs introdus la 22 septembrie 2017 de Mediaexpert sp. z o.o. împotriva Hotărârii Tribunalului
(Camera a șasea) din 20 iulie 2017 în cauza T-780/16, Mediaexpert/EUIPO**

(Cauza C-560/17 P)

(2018/C 152/02)

*Limba de procedură: engleza***Părțile***Recurentă:* Mediaexpert sp. z o.o. (reprezentant: J. Aftyka, radca prawny)*Cealaltă parte din procedură:* Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

Prin Ordonanța din 13 martie 2018, Curtea de Justiție (Camera a opta) a declarat recursul inadmisibil.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Vilniaus apygardos teismas (Lituania) la 3 ianuarie 2018 –
TE, UD, YB, ZC/Luminor Bank AB**

(Cauza C-8/18)

(2018/C 152/03)

*Limba de procedură: lituaniana***Instanța de trimitere***Vilniaus apygardos teismas***Părțile din procedura principală***Reclamanți:* TE, UD, YB, ZC*Pârâtă:* Luminor Bank AB**Întrebările preliminare**

- 1) O persoană fizică ce a achiziționat, înainte de data de 1 noiembrie 2007 menționată la articolul 70 din Directiva 2004/39/CE ⁽¹⁾, un instrument financiar derivat de la o bancă, folosind fonduri împrumutate de la aceeași bancă, pe baza unor garanții constituite în favoarea băncii, trebuie considerată consumator în conformitate cu dreptul Uniunii, în condițiile în care articolul 3 alineatul (3) litera (d) din Directiva 2011/83/UE ⁽²⁾ privind drepturile consumatorilor prevede că această directivă nu se aplică contractelor „referitoare la servicii financiare”?

- 2) O persoană fizică ce a achiziționat, înainte de data de 1 noiembrie 2007 menționată la articolul 70 din Directiva 2004/39/CE, un instrument financiar derivat de la o bancă, folosind fonduri împrumutate de la aceeași bancă, pe baza unor garanții constituite în favoarea băncii, trebuie considerată client de retail și investitor individual în instrumente financiare în sensul dreptului Uniunii și, într-o astfel de situație, trebuie aplicate dispozițiile de drept al Uniunii care instituie obligații de informare a consumatorilor și care interzic conflictele de interese în cazul în care o bancă oferă și vinde un instrument financiar, respectiv dispozițiile Directivei 2003/6/CE ⁽³⁾, ale Directivei 2003/71/CE ⁽⁴⁾, ale Directivei 2001/34/CE ⁽⁵⁾, ale Regulamentului (CE) nr. 809/2004 ⁽⁶⁾, ale Directivei MiFID II ⁽⁷⁾, precum și alte norme de drept al Uniunii care protejează drepturile consumatorilor de servicii financiare?
- 3) Directiva 2003/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind utilizările abuzive ale informațiilor confidențiale și manipulările pieței (abuzul de piață) trebuie interpretată în sensul că omisiunea de a dezvălui faptul că furnizorul de instrumente financiare nu este autorizat să presteze serviciul financiar respectiv, omisiunea de a dezvălui informații esențiale într-un prospect și în suplimentul prospectului, precum și un potențial conflict de interese în care se află furnizorul instrumentului financiar pot avea, în cadrul încheierii unui contract având ca obiect un instrument financiar, un efect direct (într-o anumită direcție) asupra prețului instrumentelor financiare în discuție, cealaltă parte contractuală dobândind astfel dreptul de a solicita anularea sau modificarea contractelor respective sau repararea prejudiciului suferit?

- ⁽¹⁾ Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare, de modificare a Directivelor 85/611/CEE și 93/6/CEE ale Consiliului și a Directivei 2000/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 93/22/CEE a Consiliului (JO 2004, L 145, p. 1, Ediție specială, 06/vol. 8, p. 247).
- ⁽²⁾ Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului și a Directivei 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO 2011, L 304, p. 64).
- ⁽³⁾ Directiva 2003/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind utilizările abuzive ale informațiilor confidențiale și manipulările pieței (abuzul de piață) (JO 2003, L 96, p. 16, Ediție specială, 06/vol. 5, p. 210).
- ⁽⁴⁾ Directiva 2003/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind prospectul care trebuie publicat în cazul unei oferte publice de valori mobiliare sau pentru admiterea valorilor mobiliare la tranzacționare și de modificare a Directivei 2001/34/CE (JO 2003, L 345, p. 64, Ediție specială, 06/vol. 7, p. 23).
- ⁽⁵⁾ Directiva 2001/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 mai 2001 privind admiterea valorilor mobiliare la cota oficială a unei burse de valori și informațiile care trebuie publicate cu privire la aceste valori mobiliare (JO 2001, L 184, p. 1, Ediție specială, 06/vol. 4, p. 43).
- ⁽⁶⁾ Regulamentul (CE) nr. 809/2004 al Comisiei din 29 aprilie 2004 de punere în aplicare a Directivei 2003/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește informațiile conținute în prospecte, structura prospectelor, includerea de informații prin trimiteri, publicarea prospectelor și difuzarea comunicatelor cu caracter publicitar (JO 2004, L 149, p. 3, Ediție specială, 06/vol. 7, p. 60).
- ⁽⁷⁾ Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE (JO 2014, L 173, p. 349).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Hessisches Finanzgericht (Germania) la 16 ianuarie 2018 –
Federal Express Corporation, Deutsche Niederlassung/Hauptzollamt Frankfurt am Main**

(Cauza C-26/18)

(2018/C 152/04)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Hessisches Finanzgericht

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Federal Express Corporation, Deutsche Niederlassung

Pârât: Hauptzollamt Frankfurt am Main

Întrebările preliminare

- 1) Un import în sensul articolului 2 alineatul (1) litera (d) și al articolului 30 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾ presupune că bunul introdus pe teritoriul Uniunii trebuie să intre în circuitul economic al Uniunii sau este suficient să existe doar riscul ca acesta să intre în circuitul economic al Uniunii?

În cazul în care importul presupune intrarea unui bun în circuitul economic al Uniunii:

- 2) Bunul introdus pe teritoriul Uniunii Europene intră deja în circuitul economic al acesteia atunci când, prin încălcarea legislației vamale, bunul nu este plasat sub unul dintre regimurile prevăzute la articolul 61 primul paragraf din directivă sau, cu toate că inițial acesta este plasat sub un asemenea regim, ulterior, în urma unui comportament contrar legislației vamale, bunul în discuție nu mai este plasat sub regimul respectiv ori, în cazul unui comportament contrar legislației vamale, intrarea în circuitul economic al Uniunii presupune că, în urma acestui comportament ilicit, bunul a intrat în circuitul economic al Uniunii pe teritoriul fiscal al statului membru în care a fost săvârșit comportamentul ilicit și a putut face obiectul unui consum sau al unei utilizări?

⁽¹⁾ JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberster Gerichtshof (Austria) la 18 ianuarie 2018 –
Tiroler Gebietskrankenkasse/Michael Moser**

(Cauza C-32/18)

(2018/C 152/05)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Gerichtshof

Părțile din procedura principală

Recurentă și pârâtă: Tiroler Gebietskrankenkasse

Intimat și reclamant: Michael Moser

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 60 alineatul (1) a doua teză din Regulamentul (UE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (denumit în continuare „Regulamentul nr. 883/2004” ⁽¹⁾) trebuie interpretat în sensul că un stat membru competent în al doilea rând (Austria) trebuie să plătească, cu titlu de prestație familială, unui părinte, care are reședința și care lucrează în alt stat membru (Germania), competent în primul rând potrivit articolului 68 alineatul (1) litera (b) punctul (i) din Regulamentul nr. 883/2004, diferența dintre alocația pentru creșterea copilului (Elterngeld) primită din partea statului membru competent în primul rând și alocația pentru îngrijirea copilului stabilită în funcție de venit acordată de celălalt stat membru, în cazul în care ambii părinți locuiesc împreună cu copiii lor comuni în statul membru competent în primul rând și doar celălalt părinte lucrează ca lucrător frontalier în statul membru competent în al doilea rând?

În cazul în care răspunsul la prima întrebare este afirmativ:

- 2) Cuantumul alocației pentru îngrijirea copilului care depinde de venit se stabilește în funcție de venitul realizat efectiv în statul în care are loc încadrarea în muncă (Germania) sau în funcție de venitul care ar putea fi realizat ipotetic dintr-o activitate profesională echivalentă în statul membru care este competent în al doilea rând (Austria)?

⁽¹⁾ JO 2009, L 284, p. 1.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 24 ianuarie 2018 – Finanzamt Trier/Cardpoint GmbH, ca succesor în drepturi al Moneybox Deutschland GmbH

(Cauza C-42/18)

(2018/C 152/06)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Finanzamt Trier

Pârâtă: Cardpoint GmbH, ca succesor în drepturi al Moneybox Deutschland GmbH

Întrebările preliminare

Măsurile tehnice și administrative pe care un prestator de servicii le efectuează pentru o bancă care operează un bancomat și pentru plățile în numerar efectuate de aceasta prin intermediul bancomatelor sunt scutite de taxă potrivit articolului 13 secțiunea B litera (d) punctul 3 din Directiva 77/388/CEE ⁽¹⁾, în condițiile în care măsurile tehnice și administrative similare, pe care un prestator de servicii le efectuează pentru plata cu cardul a unor bilete de cinema nu sunt scutite în temeiul aceleiași dispoziții în conformitate cu Hotărârea Curții de Justiție din 26 mai 2016, Bookit, C-607/14 (EU:C:2016:355)?

⁽¹⁾ A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun de taxă pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO 1977, L 145, p. 1)

Recurs introdus la 26 ianuarie 2018 de Toontrack Music AB împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a noua) din 22 noiembrie 2017 în cauza T-771/16, Toontrack Music AB/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

(Cauza C-48/18 P)

(2018/C 152/07)

Limba de procedură: suedeza

Părțile

Recurentă: Toontrack Music AB (reprezentant: L.-E. Ström, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Concluziile

Recurenta, care invocă trei motive distincte de recurs, solicită Curții:

— anularea hotărârii atacate;

- cu titlu principal, soluționarea definitivă a cauzei și admiterea concluziilor prezentate în fața Tribunalului;
- cu titlu subsidiar, trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului și
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

1. Motivele invocate de recurentă în susținerea concluziilor sale sunt că hotărârea atacată, potrivit primului motiv de recurs, este contrară dreptului aplicabil în temeiul articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) și al articolului 7 alineatul (2), potrivit celui de al doilea motiv de recurs, este contrară articolului 76 și, potrivit celui de al treilea motiv de recurs, este contrară articolelor 65 și 75 din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 ⁽¹⁾ al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca Uniunii Europene, cu modificările ulterioare [înlocuit prin Regulamentul (UE) 2017/1001 ⁽²⁾ al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind marca Uniunii Europene (denumit în continuare „regulamentul”)].
2. Primul motiv de recurs se întemeiază pe faptul că hotărârea atacată este eronată, având în vedere că Tribunalul a statuat în mod eronat că marca Uniunii Europene nr. 13 945 423 EZMIX a cărei înregistrare se solicită este descriptivă în sensul articolului 7 alineatul (1) litera (c) din regulament și nu prezintă un caracter suficient de distinctiv în sensul articolului 7 alineatul (1) litera (b) și al articolului 7 alineatul (2) din regulament. Din moment ce EZMIX constituie în integralitatea sa un semn distinctiv, Tribunalul a săvârșit o eroare atunci când a statuat că există motive de refuz în temeiul regulamentului. Tribunalul nu a luat în considerare toate faptele relevante ale cauzei referitoare la semnificația, la utilizarea și la asocierile mărcii solicitate în ceea ce privește publicul relevant. Tribunalul a săvârșit, așadar, o eroare de drept.
3. Al doilea motiv de recurs se întemeiază pe faptul că Tribunalul a săvârșit de asemenea o eroare de drept prin nerespectarea articolului 86 din regulament și prin denaturarea probelor. Tribunalul presupune că facilitatea este un argument de vânzare major în ceea ce privește echipamentul și software-ul de înregistrare a muzicii și că este unul dintre factorii cheie. Tribunalul a aplicat în mod eronat articolul 76 astfel încât probele din cauză au fost denaturate. Deficiențele examinării au condus la o concluzie nedovedită și eronată care nu este susținută de faptele cărora li s-a acordat o importanță decisivă în hotărârea subsecventă a Tribunalului.
4. Al treilea motiv de recurs se întemeiază pe nerespectarea de către Tribunal a articolelor 65 și 75 din regulament și, prin urmare, pe săvârșirea unei erori de drept prin faptul că nu a acordat recurentei posibilitatea de a prezenta observații orale cu privire la elementul de fapt care a stat la baza hotărârii atacate și a deciziei camerei de recurs a EUIPO.
5. Elementul de fapt a fost prezentat pentru prima dată în decizia camerei de recurs a EUIPO, nu a fost dovedit de EUIPO și mențiunea sa a luat pe neașteptate recurenta. În consecință, probele aduse de recurentă pentru a contesta exactitatea respectivului element de fapt nu au putut fi examinate pentru prima dată decât în fața Tribunalului și astfel recurenta a fost pusă în imposibilitatea de a furniza probe complete, contrar principiului egalității armelor.

⁽¹⁾ JO 2009, L 78, p. 1.

⁽²⁾ JO 2017, L 154, p. 1.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Spania) la
26 ianuarie 2018 – Carlos Escribano Vindel/Ministerio de Justicia**

(Cauza C-49/18)

(2018/C 152/08)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Părțile din procedura principală

Reclamant: Carlos Escribano Vindel

Pârât: Ministerio de Justicia

Întrebările preliminare

- 1) Principiul general de drept al Uniunii care interzice orice discriminare trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări naționale, și anume articolul 31.Uno din Ley 39/2010, de 22 de decembrie, Presupuestos Generales del Estado para el año 2011 [Legea 39/2010 din 22 decembrie privind bugetul general al statului pentru anul 2011], care a stabilit procente de reducere diferite care s-au dovedit a fi mai oneroase pentru membrii corpului judecătorilor cu remunerații mai mici, obligându-i să depună eforturi mai mari pentru a susține cheltuielile publice? (principiul nediscriminării)
- 2) Principiul general de drept al Uniunii privind menținerea independenței judiciare printr-o remunerare echitabilă, stabilă și proporțională cu funcțiile exercitate de membrii corpului judecătorilor trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale precum cea din cuprinsul articolului 31.Uno din Ley 39/2010, de 22 de decembrie, de Presupuestos Generales del Estado [Legea 39/2010 din 22 decembrie privind bugetul general al statului], care nu ține seama de natura funcțiilor exercitate, de vechimea în muncă, de relevanța atribuțiilor care le revin acestora și care presupune depunerea unor eforturi mai mari de către membrii cu remunerații mai mici pentru a susține cheltuielile publice? (principiul independenței judiciare)

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Norderstedt (Germania) la 29 ianuarie 2018 –
Christian Füllä/Toolport GmbH**

(Cauza C-52/18)

(2018/C 152/09)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgericht Norderstedt

Părțile din procedura principală

Reclamant: Christian Füllä

Pârâtă: Toolport GmbH

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 3 alineatul (3) al treilea paragraf din Directiva 1999/44/CE ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că un consumator trebuie să predea întotdeauna întreprinderii de la care a cumpărat la distanță bunul de consum la locul în care se află bunul pentru a putea obține repararea sau înlocuirea bunului?
- 2) În cazul unui răspuns negativ:

Articolul 3 alineatul (3) al treilea paragraf din Directiva 1999/44/CE trebuie interpretat în sensul că un consumator trebuie să predea întotdeauna întreprinderii de la care a cumpărat la distanță bunul de consum la sediul întreprinderii pentru a putea obține repararea sau înlocuirea bunului?
- 3) În cazul unui răspuns negativ:

Care sunt criteriile stabilite la articolul 3 alineatul (3) al treilea paragraf din Directiva 1999/44/CE pe baza cărora se stabilește locul în care consumatorul trebuie să predea întreprinderii de la care a cumpărat la distanță bunul de consum pentru a putea obține repararea sau înlocuirea bunului?

- 4) În cazul în care locul în care consumatorul trebuie să predea întreprinderii de la care a cumpărat la distanță bunul de consum în vederea inspectării acestuia și a remedierii unei executări defectuoase este – întotdeauna sau într-un caz concret – sediul întreprinderii:

Faptul că consumatorul trebuie să suporte în avans cheltuielile de transport dus-întors este compatibil cu articolul 3 alineatul (3) al treilea paragraf din Directiva 1999/44/CE sau rezultă din obligația de „reparare cu titlu gratuit” că vânzătorul trebuie să acorde un avans?

- 5) În cazul în care faptul că locul în care consumatorul trebuie să predea întreprinderii de la care a cumpărat la distanță bunul de consum în vederea inspectării acestuia și a remedierii unei executări defectuoase este – întotdeauna sau într-un caz concret – sediul întreprinderii și obligația consumatorului de a suporta în avans cheltuielile de transport sunt compatibile cu articolul 3 alineatul (3) primul paragraf din Directiva 1999/44/CE:

Articolul 3 alineatul (3) al treilea paragraf coroborat cu articolul 3 alineatul (5) a doua liniuță din Directiva 1999/44/CE trebuie interpretat în sensul că consumatorul care doar a indicat întreprinderii viciul bunului nu are dreptul la rezoluțiunea contractului, dacă nu s-a și oferit să transporte bunul la sediul întreprinderii?

- 6) În cazul în care locul în care consumatorul trebuie să predea întreprinderii de la care a cumpărat la distanță bunul de consum în vederea inspectării acestuia și a remedierii unei executări defectuoase este – întotdeauna sau într-un caz concret – sediul întreprinderii, însă obligația consumatorului de a suporta în avans cheltuielile de transport nu este compatibilă cu articolul 3 alineatul (3) primul paragraf coroborat cu articolul 3 alineatul (4) din Directiva 1999/44/CE:

Articolul 3 alineatul (3) al treilea paragraf coroborat cu articolul 3 alineatul (5) a doua liniuță din Directiva 1999/44/CE trebuie interpretat în sensul că consumatorul care doar a indicat întreprinderii viciul bunului nu are dreptul la rezoluțiunea contractului, dacă nu s-a și oferit să transporte bunul la sediul întreprinderii?

(¹) Directiva 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 mai 1999 privind anumite aspecte ale vânzării de bunuri de consum și garanțiile conexe (JO 1999, L 171, p. 12, Ediție specială, 05/vol. 5, p. 89).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Audiencia Nacional (Spania) la 29 ianuarie 2018 –
Federación de Servicios de Comisiones Obreras (CCOO)/Deutsche Bank SAE**

(Cauza C-55/18)

(2018/C 152/10)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Audiencia Nacional

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Federación de Servicios de Comisiones Obreras (CCOO)

Pârâtă: Deutsche Bank SAE

Părți interesate: Federación Estatal de Servicios de la Unión General de Trabajadores (FES-UGT), Confederación General del Trabajo (CGT), Confederación Solidaridad de Trabajadores Vascos (ELA), Confederación Intersindical Galega (CIG)

Întrebările preliminare

- 1) Trebuie să se considere că, prin intermediul articolelor 34 și 35 din Estatuto de los Trabajadores (Statutul lucrătorilor), astfel cum au fost interpretate de jurisprudență [a] [spaniolă], Regatul Spaniei a adoptat măsurile necesare pentru a asigura efectivitatea limitărilor duratei zilei de lucru și a repausului săptămânal și zilnic prevăzute la articolele 3, 5 și 6 din Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 (¹) pentru lucrătorii cu normă întreagă care nu s-au angajat în mod expres, individual sau colectiv, să efectueze ore suplimentare și care nu dețin statutul de lucrători mobili, de lucrători din marina comercială sau de lucrători feroviari?

- 2) Articolul 31 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și articolele 3, 5, 6, 16 și 22 din Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 coroborate cu articolul 4 alineatul (1), cu articolul 11 alineatul (3) și cu articolul 16 alineatul (3) din Directiva 89/391/CEE a Consiliului din 12 iunie 1989 ⁽²⁾ trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale precum articolele 34 și 35 din Statutul lucrătorilor, din care, potrivit unei jurisprudențe [spaniole] constante, nu se poate deduce că este obligatorie pentru întreprinderi instituirea unui sistem de evidență a programului zilnic de lucru efectuat de lucrătorii cu normă întreagă care nu s-au angajat în mod expres, individual sau colectiv, să efectueze ore suplimentare și care nu dețin statutul de lucrători mobili, de lucrători din marina comercială sau de lucrători feroviari?
- 3) Trebuie să se considere că obligația care revine statelor membre, prevăzută la articolul 31 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și la articolele 3, 5, 6, 16 și 22 din Directiva 2003/88 coroborate cu articolul 4 alineatul (1), cu articolul 11 alineatul (3) și cu articolul 16 alineatul (3) din Directiva 89/391, de a limita durata programului zilnic de lucru pentru toți lucrătorii în general este îndeplinită în cazul lucrătorilor obișnuiți prin reglementarea națională, prevăzută la articolele 34 și 35 din Statutul lucrătorilor, din care, potrivit unei jurisprudențe [spaniole] constante, nu se poate deduce că este obligatorie pentru întreprinderi instituirea unui sistem de evidență a programului zilnic de lucru efectuat de lucrătorii cu normă întreagă care nu s-au angajat în mod expres, individual sau colectiv, să efectueze ore suplimentare, spre deosebire de lucrătorii mobili, de lucrătorii din marina comercială sau de lucrătorii feroviari?”

⁽¹⁾ Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru (JO 2003, L 299, p. 9, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 3).

⁽²⁾ Directiva 89/391/CEE Directiva Consiliului din 12 iunie 1989 privind punerea în aplicare de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și sănătății lucrătorilor la locul de muncă (JO 1989, L 183, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 2, p. 88).

Recurs introdus la 29 ianuarie 2018 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 17 noiembrie 2017 în cauza T-263/15, Gmina Miasto Gdynia și Port Lotniczy Gdynia Kosakowo/Comisia

(Cauza C-56/18 P)

(2018/C 152/11)

Limba de procedură: polona

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: K. Herrmann, D. Recchia și S. Noë, agenți)

Celelalte părți din procedură: Gmina Miasto Gdynia, Port Lotniczy Gdynia Kosakowo sp. z o.o., Republica Polonă

Concluziile recurente

— Anularea Hotărârii Tribunalului din 17 noiembrie 2017 în cauza T-263/15, Gmina Miasto Gdynia și Port Lotniczy Gdynia Kosakowo/Comisia;

— respingerea ca nefondată a celei de a treia critici care a fost invocată în cadrul celui de al șaselea motiv al acțiunii;

— trimiterea cauzei la Tribunal pentru rejudecarea celorlalte cinci motive ale acțiunii;

cu titlu subsidiar:

— anularea Hotărârii Tribunalului din 17 noiembrie 2017 în cauza T-263/15, Gmina Miasto Gdynia și Port Lotniczy Gdynia Kosakowo/Comisia, în măsura în care la punctul 1 din dispozitiv s-a statuat și cu privire la ajutorul pentru investiții;

- trimiterea cauzei la Tribunal pentru rejudecarea celorlalte cinci motive ale acțiunii;
- soluționarea odată cu fondul a cererilor privind cheltuielile de judecată efectuate în primă instanță și în procedura de recurs.

Motivele și principalele argumente

Potrivit Comisiei, Hotărârea Tribunalului în cauza T-263/15 trebuie să fie anulată întrucât este afectată de unele erori de drept pe care Comisia le grupează în trei motive de recurs.

1. Calificarea juridică eronată a „dreptului părților interesate de a prezenta observații” și consecințele juridice ale încălcării acestui drept în lumina Hotărârii Curții în cauza C-49/05 P, Ferriere Nord Spa/Comisia

În Decizia (UE) 2015/1586⁽¹⁾ în litigiu, concluzia potrivit căreia ajutorul pentru funcționare acordat PLGK este incompatibil cu piața internă a fost întemeiată pe două motive independente unul de celălalt. Motivul principal de incompatibilitate constă în incompatibilitatea ajutorului pentru investiții cu piața internă [a se vedea considerentul (244) al deciziei în litigiu]. Neîndeplinirea primului criteriu menționat în Orientările din 2014, potrivit căruia ajutorul pentru investiții trebuie să contribuie la realizarea unui obiectiv de interes general, a reprezentat doar al doilea motiv, complementar, al concluziei că acest ajutor este incompatibil cu piața internă.

În schimb, la punctele 71-89 din hotărâre, Tribunalul a considerat că incompatibilitatea ajutorului pentru investiții acordat societății PLGK rezultă exclusiv din aplicarea Orientărilor din 2014 și, prin urmare, a făcut trimitere la Hotărârea în cauza C-49/05 P, Ferriere Nord Spa/Comisia. Această supoziție rezultă dintr-o interpretare eronată a deciziei în litigiu, în special a considerentelor (244) și (245) ale acesteia (a se vedea mai jos al doilea motiv de recurs). În cazul în care Tribunalul ar fi interpretat într-un mod adecvat decizia în litigiu ar fi trebuit să constate că a treia critică expusă în cadrul celui de al șaselea motiv al acțiunii era inoperant (inopérant) deoarece nu ar fi determinat constatarea nulității deciziei în litigiu.

La punctele 69-89 din hotărâre, Tribunalul a săvârșit două erori de drept întrucât a făcut aplicarea „dreptului de a prezenta observații”, astfel cum este prevăzut la articolul 108 alineatul (2) TFUE în privința părților interesate, cu încălcarea Hotărârii Curții din cauza C-49/05 P, Ferriere Nord SpA/Comisia, punctele 78-84. Primul motiv de recurs cuprinde două părți:

- (i) calificarea juridică eronată a „dreptului părților interesate de a prezenta observații”, în situația aflată la originea hotărârii, ca fiind o normă fundamentală de procedură a cărei nerespectare ar conduce în mod automat la constatarea nulității deciziei Comisiei, fără a fi necesar să se demonstreze că această încălcare a avut efecte asupra situației unei părți și asupra părții dispozitive a deciziei (punctele 70, 81 și 83);
- (ii) chiar și în cazul în care – astfel cum a procedat Tribunalul – s-ar presupune că incompatibilitatea cu piața internă a ajutorului pentru investiții acordat societății PLGK reiese din aplicarea Orientărilor din 2014, ipoteză care nu este incidentă în speță – în această privință, Tribunalul a interpretat și a aplicat în mod eronat Hotărârea Curții în cauza C-49/05 P, Ferriere Nord SpA/Comisia întrucât dispozițiile orientărilor aplicabile examinării ajutorului pentru funcționare sunt în esență identice cu cele aplicate în decizia în litigiu în temeiul Orientărilor din 2005, astfel încât, în această privință, observațiile părților interesate nu ar fi putut să producă niciun efect asupra părții dispozitive a deciziei.

2. Interpretarea eronată a deciziei în litigiu și a deciziei Comisiei care a fost invocată

Constatarea Tribunalului, menționată la punctul 89 din hotărâre, potrivit căreia decizia în litigiu este nelegală se întemeiază pe interpretarea eronată, cuprinsă la punctele 84-87 din hotărâre, a temeiului incompatibilității cu piața internă a ajutorului pentru funcționare, menționat în considerentul (244) al deciziei în litigiu, care ar reieși din Orientările din 2014 și din Decizia 2014/883/UE⁽²⁾ invocată. Interpretarea eronată a considerentului (244) al deciziei în litigiu este rezultatul unei interpretări eronate a considerentului (245) al acestei decizii.

În considerentul (244) al deciziei în litigiu Comisia a făcut trimitere la considerentul (227) al Deciziei 2014/883/UE și a reiterat constatarea cuprinsă în aceasta, potrivit căreia „acordarea de ajutoare de exploatare pentru a asigura funcționarea unui proiect de investiții care beneficiază de ajutor incompatibil este, prin natura sa, incompatibilă cu piața internă”. În următoarea teză a considerentului (244), Comisia și-a întemeiat această constatare după cum urmează: „Fără ajutorul incompatibil pentru investiții, aeroportul din Gdynia n-ar fi existat, întrucât acesta este finanțat în întregime prin acest ajutor, iar ajutorul pentru funcționare nu poate fi acordat pentru o infrastructură aeroportuară inexistentă”.

În continuare, în considerentul (245) al deciziei în litigiu Comisia a arătat că „[a]ceastă concluzie formulată în temeiul Orientărilor din 2005 privind sectorul aviației este, de asemenea, valabilă conform Orientărilor din 2014 privind sectorul aviației și suficientă pentru a constata că ajutorul pentru funcționare acordat operatorului aeroportuar este incompatibil cu piața internă”.

Expresia „este [...] valabilă conform Orientărilor din 2014 privind sectorul aviației”, utilizată în considerentul (245) al deciziei în litigiu, nu are semnificația că acea concluzie reiese din orientările respective. Aceasta are semnificația că aplicarea Orientărilor din 2014 nu poate modifica concluzia respectivă. În considerentul (245) al deciziei în litigiu s-a arătat că incompatibilitatea cu piața internă a ajutorului pentru funcționare, rezultată din incompatibilitatea ajutorului pentru investiții, este independentă de Orientările din 2014 (se întemeiază pe alte argumente). „Imprecizia” privind decizia în litigiu, menționată de Tribunal la punctul 85 din hotărâre, nu este în măsură să pună în discuție legalitatea concluziei din decizia în litigiu.

3. Caracterul disproporționat al punctului 1 din dispozitiv

În cazul în care Curtea respinge motivele de recurs precedente, Comisia susține cu titlu subsidiar că punctul 1 din dispozitivul hotărârii, în care sunt anulate în tot articolele 2-5 din decizia în litigiu, este disproporționat. Întrucât include o decizie privind ajutorul pentru investiții, dispozitivul hotărârii depășește cadrul stabilit la punctele 71-89 din hotărâre referitor la nelegalitatea deciziei în litigiu, care privește ajutorul pentru funcționare. Tribunalul a constatat în mod neîntemeiat că decizia în litigiu este indivizibilă din cauza modului de redactare a articolului 2 din aceasta. Totuși, potrivit unei jurisprudențe constante, criteriul aplicabil caracterului divizibil al unui act juridic este acela dacă în urma anulării în parte a actului respectiv se produce o modificare substanțială a acestuia. Substanța deciziei în litigiu nu ar fi modificată printr-o anulare care privește ajutorul pentru funcționare deoarece decizia continuă să privească ajutorul pentru investiții acordat societății PLGK.

- (¹) Decizia (UE) 2015/1586 a Comisiei din 26 februarie 2015 privind măsura SA.35388 (13/C) (ex 13/NN și ex 12/N) – Polonia – Înființarea aeroportului Gdynia-Kosakowo [notificată cu numărul C(2015) 1281] (JO 2015, L 250, p. 165).
- (²) Decizia Comisiei din 11 februarie 2014 privind măsura SA.35388 (13/C) (ex 13/NN și ex 12/N) – Polonia – Înființarea aeroportului Gdynia-Kosakowo [notificată cu numărul C(2014) 759] (JO 2014, L 357, p. 51).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesarbeitsgericht (Germania) la 30 ianuarie 2018 – AX/BW

(Cauza C-57/18)

(2018/C 152/12)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesarbeitsgericht

Părțile din procedura principală

Pârâtă, intimată în apel și recurentă: AX

Reclamantă, apelantă și intimată în recurs: BW

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 1 alineatul (1) primul paragraf litera (a) din Directiva 98/59/CE a Consiliului din 20 iulie 1998 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la concedierile colective ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că, pentru a stabili numărul de lucrători încadrați în mod normal într-o unitate trebuie să se ia în considerare numărul de lucrători încadrați în cursul normal al activității unității la data concedierii?
- 2) Articolul 1 alineatul (1) primul paragraf litera (a) din Directiva 98/59/CE trebuie interpretat în sensul că numărul lucrătorilor încadrați în mod normal într-o unitate a unei întreprinderi utilizatoare poate include și lucrătorii temporari?

În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare:

- 3) Ce condiții trebuie îndeplinite pentru a lua în considerare lucrătorii temporari la stabilirea numărului lucrătorilor încadrați într-o unitate a unei întreprinderi utilizatoare?

⁽¹⁾ JO 1998, L 225, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 5, p. 95

Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel București (România) la data de 2 februarie 2018 – SC Petrotel-Lukoil SA / Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor

(Cauza C-68/18)

(2018/C 152/13)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Curtea de Apel București

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: SC Petrotel-Lukoil SA

Pârâte: Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor

Întrebările preliminare

- 1) Dacă prevederile articolului 21 [alineatul] (3) din Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității ⁽¹⁾ se opun prevederilor articolului 175, în vigoare până la data de 31.03.2010, din Codul fiscal – Legea nr. 571/2003 și, respectiv, articolului 206¹⁶, în vigoare începând cu data de 01.04.2010, din Codul fiscal – Legea nr. 571/2003, precum și reglementărilor subsecvente.
- 2) Dacă prevederile articolului 2 [alineatul] (3) din Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității se opun prevederilor articolului 175, în vigoare până la data de 31.03.2010, din Codul fiscal – Legea nr. 571/2003 și, respectiv, articolului 206¹⁶, în vigoare începând cu data de 01.04.2010, din Codul fiscal – Legea nr. 571/2003, precum și reglementărilor subsecvente.

- 3) Dacă principiul proporționalității se opune ca statul să ignore faptul că societatea a obținut totuși, ulterior inspecției fiscale, decizia de asimilare a produsului „păcură semifabricat” care a fost asimilat cu produsul „păcură” și, cu ocazia soluționării contestației formulate de contribuabil/societate, să mențină acciza calculată inițial pentru produsul „motorină”.

(¹) JO 2003 L 283, p. 51, Ediție specială 09/vol. 2, p. 98.

Acțiune introdusă la 1 februarie 2018 – Comisia Europeană/Republica Slovenia

(Cauza C-69/18)

(2018/C 152/14)

Limba de procedură: slovena

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: H. Støvlbæk, G. von Rintelen și M. Žebre, agenți)

Pârâtă: Republica Slovenia

Concluziile reclamantei

Comisia solicită Curții:

- declararea faptului că, prin neadoptarea, până la 17 iunie 2016, a actelor cu putere de lege și a normelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2014/56/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 de modificare a Directivei 2006/43/CE privind auditul legal al situațiilor financiare anuale și al situațiilor financiare consolidate (JO 2014, L 158, p. 196) sau în orice caz prin necomunicarea dispozițiilor menționate Comisiei, Republica Slovenia nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 2 din această directivă;
- obligarea Republicii Slovenia, potrivit articolului 260 al treilea paragraf TFUE, la plata unei penalități cu titlu cominatoriu zilnice de 7 986,60 euro, începând de la data pronunțării hotărârii în prezenta cauză;
- obligarea Republicii Slovenia la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Potrivit articolului 2 din Directiva 2014/56/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 de modificare a Directivei 2006/43/CE privind auditul legal al situațiilor financiare anuale și al situațiilor financiare consolidate, Republica Slovenia ar fi trebuit să adopte și să comunice până la 17 iunie 2016 actele cu putere de lege și normele administrative necesare pentru a se conforma acestei directive. Întrucât, până la expirarea acestui termen, Republica Slovenia nu a comunicat Comisiei transpunerea tuturor dispozițiilor directivei menționate, Comisia a decis să introducă la Curte prezenta acțiune.

Prin intermediul acțiunii, Comisia solicită Curții obligarea Republicii Slovenia la plata unei penalități cu titlu cominatoriu zilnice de 7 986,60 euro. La calculul acestei sume, Comisia a luat în considerare gravitatea și durata neîndeplinirii obligațiilor care îi revin în temeiul dreptului Uniunii, precum și efectul disuasiv în raport cu capacitatea de plată a statului membru respectiv, în speță Republica Slovenia.

Termenul pentru transpunerea directivei a expirat la 17 iunie 2016.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Judecătoria Oradea (România) la data de 8 februarie 2018 – CV / DU

(Cauza C-85/18)

(2018/C 152/15)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Judecătoria Oradea

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: CV

Pârâtă: DU

Întrebările preliminare

- 1) Noțiunea de reședință obișnuită a copilului, în temeiul articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul 2201/2003 ⁽¹⁾ trebuie să fie interpretată în sensul că această reședință obișnuită corespunde locului în legătură cu care copilul exprimă o anumită integrare într-un mediu social și familial, indiferent dacă există o hotărâre judecătorească pronunțată pe teritoriul unui alt stat membru, după mutarea copilului cu tatăl lui pe teritoriul statului unde minorul s-a integrat în acest mediu social și familial? Sau, în acest caz, devin incidente dispozițiile articolului 13 din Regulamentul CE nr. 2201/2003, care stabilesc competența bazată pe prezența copilului?
- 2) Prezintă relevanță în stabilirea reședinței obișnuite, în acest caz, faptul că minorul are cetățenia statului membru în care s-a stabilit cu tatăl lui, iar părinții au numai cetățenia română?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000 (JO 2003 L 338, p.1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 183)

Cerere de decizie preliminară introdusă de Court of Appeal in Northern Ireland (Regatul Unit) la 9 februarie 2018 – Ermira Bajratari/Secretary of State for the Home Department

(Cauza C-93/18)

(2018/C 152/16)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Court of Appeal in Northern Ireland

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Ermira Bajratari

Pârât: Secretary of State for the Home Department

Întrebările preliminare

- 1) Disponibilitatea unor resurse suficiente, în sensul articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Directiva privind cetățenii ⁽¹⁾, poate fi stabilită, în tot sau în parte, pe baza veniturilor obținute dintr-un loc de muncă care este nelegal în temeiul legislației naționale?

- 2) În cazul unui răspuns pozitiv, condiția prevăzută la articolul 7 alineatul (1) litera (b) este îndeplinită atunci când locul de muncă este considerat precar exclusiv ca urmare a caracterului nelegal al acestuia?

(¹) Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (JO 2004, L 158 p. 77, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 56).

Cerere de decizie preliminară introdusă de High Court (Irlanda) la 12 februarie 2018 – Nalini Chenchooliah/Minister for Justice and Equality

(Cauza C-94/18)

(2018/C 152/17)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court (Ireland)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Nalini Chenchooliah

Pârât: Minister for Justice and Equality

Întrebările preliminare

- 1) În cazul în care soțul/soției unui cetățean al Uniunii, care și-a exercitat dreptul la liberă circulație în temeiul articolului 6 din Directiva 2004/38/EC (¹), i-a fost refuzat dreptul de ședere în temeiul articolului 7 pentru motivul că cetățeanul UE în cauză nu își exercita sau nu își mai exercita drepturile conferite de Tratatul privind Uniunea Europeană în statul membru în cauză și, în cazul în care se propune ca soțul/soția să fi expulzat(ă) din statul membru respectiv, procedura de expulzare trebuie să respecte dispozițiile directivei sau intră în sfera de competență a dreptului național al statului membru în discuție?
- 2) În cazul în care răspunsul la întrebarea de mai sus este în sensul că expulzarea trebuie efectuată în conformitate cu dispozițiile directivei, procedura de expulzare trebuie să respecte dispozițiile capitolului VI din directivă, în special articolele 27 și 28, ori statul membru se poate baza, în aceste circumstanțe, pe alte dispoziții ale directivei, în special pe articolele 14 și 15?

(¹) Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (JO L 158, p. 77, Ediție specială, 05/vol. 27, p. 56).

Cerere de decizie preliminară introdusă de College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Țările de Jos) la 12 februarie 2018 – T. Boer & Zonen BV/Staatssecretaris van Economische Zaken

(Cauza C-98/18)

(2018/C 152/18)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Părțile din procedura principală

Reclamantă: T. Boer & Zonen BV

Pârât: Staatssecretaris van Economische Zaken

Întrebarea preliminară

Dispozițiile din anexa III la Regulamentul nr. 853/2004 ⁽¹⁾ – secțiunea I capitolul VII punctele 1 și 3 – trebuie interpretate în sensul că refrigerarea cărnii în abator trebuie să se desfășoare astfel încât încărcarea cărnii într-un mijloc de transport frigorific va putea începe abia când carnea a ajuns la o temperatură de maxim 7 grade Celsius, sau refrigerarea cărnii poate avea loc și în mijlocul de transport frigorific, dacă acesta nu a părăsit încă incinta abatorului?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 853/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 de stabilire a unor norme specifice de igienă care se aplică alimentelor de origine animală (JO 2004, L 139, p. 55, Ediție specială, 03/vol. 56, p. 71).

Recurs introdus la 13 februarie 2018 de Koton Mağazacılık Tekstil Sanayi ve Ticaret AŞ împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 30 noiembrie 2017 în cauza T-687/16, Koton Mağazacılık Tekstil Sanayi ve Ticaret AŞ/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

(Cauza C-104/18 P)

(2018/C 152/19)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Koton Mağazacılık Tekstil Sanayi ve Ticaret AŞ (reprezentanți: J. Güell Serra, E. Stoyanov Edisonov, avocați)

Celelalte părți din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală, Joaquín Nadal Esteban

Concluziile recurente

- anularea hotărârii atacate;
- anularea deciziei atacate;
- declararea nevalidă a mărcii contestate nr.°9917436 și
- obligarea lui Joaquín Nadal Esteban și a EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În hotărârea atacată, Tribunalul a afirmat, în ceea ce privește aprecierea condițiilor de aplicare a articolului 52 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr.°207/2009 ⁽¹⁾, că din Hotărârea Curții din 11 iunie 2009, Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli, C-529/07, ECLI:EU:C:2009:361, reieșea că reaua-credință presupunea existența unui risc de confuzie și că, în consecință, produsele și serviciile în cauză trebuiau să fie similare și identice.

Recurenta a arătat că din Hotărârea Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli nu reiese că reaua-credință a solicitantului la momentul depunerii cererii de înregistrare a mărcii presupune existența unui risc de confuzie între mărcile/semnele părților, ci că existența unui asemenea risc de confuzie este numai un exemplu de factori care pot fi luați în considerare, iar nu o condiție *sine qua non* în vederea aplicării articolului 52 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr.°207/2009.

Recurenta afirmă că prin constatarea că articolul 52 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr.º207/2009 presupunea sau implica existența unui risc de confuzie din partea publicului din cauza similitudinii sau a identității produselor sau serviciilor în cauză, Tribunalul ar fi făcut o interpretare eronată a Hotărârii Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli și o aplicare eronată a articolului 52 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr.º207/2009. În consecință, acesta a săvârșit o eroare de drept.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO 2009, L 78, p.1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Court of Appeal (England & Wales) la 14 februarie 2018 – Sandoz Ltd, Hexal AG/G.D. Seale LLC, Janssen Sciences Ireland

(Cauza C-114/18)

(2018/C 152/20)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Părțile din procedura principală

Reclamante: Sandoz Ltd, Hexal AG

Pârâte: G.D. Seale LLC, Janssen Sciences Ireland

Întrebarea preliminară

În cazul în care singurul principiu activ care face obiectul unui certificat suplimentar de protecție eliberat în temeiul [Regulamentului CSP] (¹) aparține unei clase de compuși definită printr-o formulă Markush în revendicările din brevet și în condițiile în care toți compușii din clasa respectivă reprezintă esența activității inventive a brevetului, este suficient ca, în sensul articolului 3 litera (a) din Regulamentul CSP, respectivul compus, ca urmare a examinării structurii sale, să fie imediat recunoscut ca făcând parte din această clasă (și astfel să fie protejat prin brevet în temeiul legislației naționale privind brevetele), sau este necesar ca substituenții specifici necesari pentru a forma principiul activ să fie printre cei pe care o persoană specializată în domeniu ar fi putut să îi deducă dintr-o simplă lectură a revendicărilor din brevet, pe baza cunoștințelor sale generale?

(¹) Regulamentul (CE) nr. 469/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 mai 2009 privind certificatul suplimentar de protecție pentru medicamente (JO 2009, L 152, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal correctionnel de Saint-Brieuc – Chambre détachée de Guingamp (Franța) la 12 februarie 2018 – Procureur de la République/Tugdual Carlier și alții

(Cauza C-115/18)

(2018/C 152/21)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal correctionnel de Saint-Brieuc – Chambre détachée de Guingamp

Părțile din procedura principală

Reclamant: Procureur de la République

Pârâți: Tugdual Carlier, Yann Latouche, Dominique Legeard, Thierry Leleu, Dimitri Pinschof, Brigitte Plunian, Rozenn Marechal

Întrebările preliminare

- 1) Regulamentul european nr. 1107/2009 ⁽¹⁾ este conform cu principiul precauției atunci când omite să definească tocmai ceea ce reprezintă o substanță activă, lăsând solicitantului aprobării sarcina de a alege ceea ce denumește substanță activă în produsul său și posibilitatea de a orienta în integralitate cererea sa către o substanță unică, deși produsul finit comercializat are în compoziție mai multe substanțe?
- 2) Principiul precauției și imparțialitatea autorizației de comercializare sunt asigurate atunci când testele, analizele și evaluările necesare pentru analiza dosarului sunt efectuate numai de solicitanții aprobării care pot face prezentări parțiale, fără nicio contraanaliză independentă?
- 3) Principiul precauției și imparțialitatea autorizației de comercializare sunt asigurate fără să fie publicate rapoartele privind cererea de autorizare supuse protecției secretului industrial?
- 4) Regulamentul european nr. 1107/2009 este conform cu principiul precauției atunci când nu ține seama de multitudinea de substanțe active și de utilizarea lor cumulată, în special atunci când nu prevede nicio analiză specifică completă la nivel european cu privire la cumulul de substanțe active în cadrul aceluiași produs?
- 5) Regulamentul european nr. 1107/2009 este conform cu principiul precauției atunci când exceptează în capitolele 3 și 4 de la analize de toxicitate (genotoxicitate, examen de carcinogenicitate, examen cu privire la tulburările endocrine [...]) produsele pesticide în formulele lor comerciale astfel cum au fost introduse pe piață și astfel cum consumatorii și mediul sunt expuse la acestea, impunând numai teste sumare efectuate întotdeauna de solicitantul aprobării?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și de abrogare a Directivelor 79/117/CEE și 91/414/CEE ale Consiliului (JO 2009, L 309, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de Primera Instancia de Barcelona (Spania) la 16 februarie 2018 – Marc Gómez del Moral Guasch/Bankia S.A.

(Cauza C-125/18)

(2018/C 152/22)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de Primera Instancia de Barcelona

Părțile din procedura principală

Reclamant: Marc Gómez del Moral Guasch

Pârâtă: Bankia S.A.

Întrebările preliminare

- 1) Indicele IRPH ⁽¹⁾ Cajas trebuie să fie supus controlului instanței, în sensul că aceasta trebuie să examineze dacă este inteligibil pentru consumator, fără să constituie un impediment faptul că este reglementat de acte cu putere de lege sau de norme administrative, având în vedere că nu figurează printre situațiile prevăzute la articolul 1 alineatul (2) din Directiva 93/13 ⁽²⁾, întrucât nu este vorba despre o dispoziție obligatorie, dobânda variabilă și remuneratorie fiind inclusă în mod opțional în contract de către profesionist?
- 2) 2.1 În conformitate cu articolul 4 alineatul (2) din Directiva 93/13, netranspusă în ordinea juridică spaniolă, contravine Directivei 93/13 și articolului 8 din aceasta faptul că o instanță spaniolă invocă și aplică articolul 4 alineatul (2) din directivă, având în vedere că această dispoziție nu a fost transpusă în ordinea juridică spaniolă ca urmare a voinței legiuitorului, care a dorit să asigure un nivel de protecție complet cu privire la toate clauzele care pot fi incluse de profesionist într-un contract încheiat cu consumatorii, inclusiv cele care afectează obiectul principal al contractului, chiar dacă ar fi redactate în mod clar și inteligibil?

2.2 În orice caz, este necesar, în vederea înțelegerii clauzei principale, în speță a IRPH, să se transmită sau să fie făcute publice informații privind următoarele fapte sau date ori o parte dintre acestea:

- (i) explicarea modalității de stabilire a ratei de referință, cu alte cuvinte comunicarea faptului că indicele respectiv include comisioanele și celelalte costuri ale dobânzii nominale, că este vorba despre o medie simplă neponderată, că profesionistul trebuia să știe și să transmită că se impunea aplicarea unei diferențe negative și că informațiile furnizate nu sunt publice, spre deosebire de celălalt indice uzual, Euribor;
- (ii) explicarea modului în care a evoluat indicele respectiv în trecut și în care ar putea evolua în viitor, prin comunicarea și publicarea unor grafice în care să se explice în mod clar și inteligibil pentru consumator evoluția acestei rate speciale, în raport cu Euribor, care este rata uzuală pentru împrumuturile cu garanție ipotecară?

2.3 În cazul în care Curtea statuează că revine instanței de trimitere sarcina de a examina caracterul abuziv al clauzelor contractuale și de a deduce toate consecințele în conformitate cu dreptul național, se solicită Curții să stabilească dacă nefurnizarea unor informații cu privire la toate aceste aspecte nu determină lipsa caracterului inteligibil al clauzei, întrucât aceasta nu este clară pentru consumatorul mediu, în sensul articolului 4 alineatul (2) din Directiva 93/13, sau dacă omiterea lor ar presupune un tratament neloial din partea profesionistului și, prin urmare, dacă, în cazul în care consumatorul ar fi fost informat în mod corespunzător, nu ar fi acceptat aplicarea IRPH ca indice de referință pentru împrumutul său?

3) În cazul în care se declară nulitatea IRPH cajas, care dintre următoarele două consecințe, în lipsa unui acord între părți sau dacă acesta este mai prejudiciabil pentru consumator, ar fi conformă cu articolul 6 alineatul (1) și cu articolul 7 alineatul (1) din Directiva 93/13:

3.1 revizuirea contractului, prin aplicarea unui indice substitutiv uzual, Euribor, întrucât este vorba despre un contract bazat în esență pe un interes pecuniar al entității, [care are calitatea de] profesionist;

3.2 neaplicarea dobânzii, cu unica obligație a împrumutătorului sau a debitorului de a rambursa capitalul împrumutat în termenele prevăzute?

⁽¹⁾ Indicele de referință pentru împrumuturile ipotecare.

⁽²⁾ Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO 1993, L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Nejvyšší správní soud (Republica Cehă) la 16 ianuarie 2018 – A-PACK CZ, s.r.o./Odvolací finanční ředitelství

(Cauza C-127/18)

(2018/C 152/23)

Limba de procedură: ceha

Instanța de trimitere

Nejvyšší správní soud

Părțile din procedura principală

Recurentă (reclamantă în primă instanță): A-PACK CZ, s.r.o.

Intimată (pârâtă în primă instanță): Odvolací finanční ředitelství

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 90 alineatul (2) din Directiva 2006/112/CE ⁽¹⁾ a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată poate fi interpretat, având în vedere principiul neutralității fiscale și principiul proporționalității, în sensul că permite statelor membre ca, pe cale de derogare, să stabilească condiții prin care, în anumite cazuri, să se excludă reducerea bazei de impozitare în caz de neplată totală sau parțială a prețului?

- 2) În cazul în care răspunsul la prima întrebare este afirmativ, legislația națională este contrară obiectivului articolului 90 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată dacă nu permite plătitorilor de taxă pe valoarea adăugată să efectueze o rectificare a cuantumului taxei în situația în care a devenit exigibilă pentru o operațiune taxabilă față de un alt plătitor de taxă care a plătit doar în parte sau nu a plătit deloc pentru operațiune și care ulterior a încetat să mai aibă calitatea de plătitor de taxă pe valoarea adăugată?

(¹) JO 2006 L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

Acțiune introdusă la 28 februarie 2018 – Comisia Europeană/Regatul Spaniei

(Cauza C-164/18)

(2018/C 152/24)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezențanți: P. Ondrůšek, E. Sanfrutos Cano și G. von Rintelen, agenți)

Pârât: Regatul Spaniei

Concluziile reclamantei

- Declararea faptului că, prin neadoptarea, cel mai târziu până la 18 aprilie 2016, a tuturor actelor cu putere de lege și actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2014/23/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 (¹), sau, în orice caz, prin nenotificarea actelor respective Comisiei, Regatul Spaniei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 51 alineatul (1) din directiva menționată;
- obligarea Regatului Spaniei, în temeiul articolului 260 alineatul (3) TFUE, la plata unei penalități cu titlu cominatoriu de 61 964,32 EUR pe zi de întârziere, începând de la data pronunțării hotărârii prin care se declară neîndeplinirea obligației de a adopta sau, în orice caz, de a notifica Comisiei actele necesare pentru a se conforma Directivei 2014/23/UE;
- obligarea Regatului Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2014/23/UE a Parlamentului European și a Consiliului a expirat la 18 aprilie 2016.

(¹) Directiva 2014/23/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind atribuirea contractelor de concesiune (JO 2014, L 94, p. 1).

Acțiune introdusă la 28 februarie 2018 – Comisia Europeană/Regatul Spaniei

(Cauza C-165/18)

(2018/C 152/25)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezențanți: P. Ondrůšek, E. Sanfrutos Cano și G. von Rintelen, agenți)

Pârât: Regatul Spaniei

Concluziile reclamantei

- Declararea faptului că, prin neadoptarea, cel mai târziu până la 18 aprilie 2016, a tuturor actelor cu putere de lege și actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2014/25/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 ⁽¹⁾, sau, în orice caz, prin nenotificarea actelor respective Comisiei, Regatul Spaniei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 106 alineatul (1) din directiva menționată;
- obligarea Regatului Spaniei, în temeiul articolului 260 alineatul (3) TFUE, la plata unei penalități cu titlu cominatoriu de 123 928,64 EUR pe zi de întârziere, începând de la data pronunțării hotărârii prin care se declară neîndeplinirea obligației de a adopta sau, în orice caz, de a notifica Comisiei actele necesare pentru a se conforma Directivei 2014/25/UE;
- obligarea Regatului Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2014/25/UE a Parlamentului European și a Consiliului a expirat la 18 aprilie 2016.

⁽¹⁾ Directiva 2014/25/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014, privind achizițiile efectuate de entitățile care își desfășoară activitatea în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale și de abrogare a Directivei 2004/17/CE (JO 2014, L 94, p. 243).

Recurs introdus la 5 martie 2018 de Republica Polonă împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera întâi) din 14 decembrie 2017 în cauza T-849/16, PGNiG Supply & Trading/Comisia Europeană**(Cauza C-181/18 P)**

(2018/C 152/26)

*Limba de procedură: polona***Părțile**

Recurentă: Republica Polonă (reprezentant: B. Majczyna, agent)

Celelalte părți din procedură: PGNiG Supply & Trading GmbH, Comisia Europeană

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- anularea în totalitate a Ordonanței Tribunalului Uniunii Europene (Camera întâi) din 14 decembrie 2017, PGNiG Supply & Trading / Comisia Europeană, T-849/16;
- trimiterea cauzei la Tribunal;
- obligarea fiecărei părți să suporte propriile cheltuieli de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin Ordonanța atacată, Tribunalul a declarat inadmisibilă acțiunea formulată de PGNiG Supply & Trading, prin care se solicita anularea Deciziei C(2016) 6950 final a Comisiei din 28 octombrie 2016 privind reexaminarea condițiilor de derogare a gazoductului OPAL, acordate în temeiul Directivei 2003/55/CE, de la normele referitoare la accesul terților și la reglementarea privind tarifele, considerând că recurenta era lipsită de calitate procesuală activă.

În opinia Republicii Polone, la punctele 6, 10, 11, și 43 din ordonanța care face obiectului recursului, Tribunalul a efectuat constatări care privesc fondul litigiului în ceea ce privește validitatea deciziei atacate. În consecință, recurenta invocă împotriva ordonanței atacate următoarele motive:

În cadrul primului motiv, recurenta invocă încălcarea articolului 130 alineatele 1 și 7 din Regulamentul de procedură al Tribunalului și încălcarea dreptului Republicii Polone la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil, garantat prin articolul 47 din Cartea drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, precum și atingerea adusă principiului contradictorialității, în măsura în care Tribunalul a procedat, în ordonanța atacată, la constatări de fapt și de drept care privesc fondul litigiului referitor la validitatea deciziei atacate, înainte de a se putea examina fondul cauzei în cadrul procedurii aferente cauzei T-883/16, Republica Polonă/Comisia Europeană.

În cadrul celui de al doilea motiv, recurenta susține că Tribunalul ar fi săvârșit o eroare la aprecierea juridică a deciziei atacate, considerând că decizia respectivă prevede că 50 % din capacitățile de transport al gazoductului OPAL pe tronsonul dintre Greifswald și Brandov vor fi deschise accesului terților pe calea unei licitații transparente și nediscriminatorii și va permite astfel altor operatori să dobândească respectivele capacități și, pe de altă parte, apreciind că decizia atacată nu introduce o nouă derogare normativă, ci conduce la eliminarea în parte a derogării existente. În opinia Republicii Polone, aprecierea naturii juridice și a efectelor deciziei atacate este eronată, având în vedere că decizia atacată introduce numai în aparență soluții prezentate ca transparente și nediscriminatorii. În realitate ar constitui un mecanism care permite întreprinderilor din grupul Gazprom să exploateze în mod exclusiv cel puțin 90 % din capacitățile de transport al gazoductului Opal vizate de decizia atacată (dintre care 50 % corespund capacităților scutite total de la principiul TPA, iar 40 % sunt capacități de tip DZK, pe care le poate rezerva numai Gazprom).

În cadrul celui de al treilea motiv, recurenta susține că Tribunalul ar fi încălcat obligația de motivare a ordonanței atacate. Potrivit Republicii Polone, Tribunalul nu a precizat premisele pe baza cărora a efectuat constatări care privesc fondul deciziei atacate. În consecință, este imposibil să se cunoască motivele pentru care Tribunalul a considerat că decizia atacată acordă acces la capacitățile gazoductului Opal unor întreprinderi care nu au legătură cu grupul Gazprom și că decizia menționată va avea un efect favorabil asupra concurenței pe piața gazului natural.

Acțiune introdusă la 12 martie 2018 – Comisia Europeană/Republica Slovenia

(Cauza C-188/18)

(2018/C 152/27)

Limba de procedură: slovena

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezențanți: P. Ondrůšek, G. von Rintelen și M. Žebre, agenți)

Pârâtă: Republica Slovenia

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin neadoptarea, cel târziu la 18 aprilie 2016, a tuturor actelor cu putere de lege și normelor administrative necesare pentru transpunerea Directivei 2014/23/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind atribuirea contractelor de concesiune (JO L 94, 28.3.2014, p. 1) sau în orice caz prin necomunicarea acestor măsuri Comisiei, Republica Slovenia nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 51 din directiva menționată;
- obligarea Republicii Slovenia, în temeiul articolului 260 al treilea paragraf TFUE, la plata unei penalități cu titlu cominatoriu zilnice de 8 992,32 euro începând din ziua pronunțării hotărârii în prezenta cauză;
- obligarea Republicii Slovenia la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În temeiul articolului 51 din Directiva 2014/23/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind atribuirea contractelor de concesiune, Republica Slovenia trebuia să adopte și să publice cel târziu la 18 aprilie 2016 actele cu putere de lege și normele administrative necesare pentru a se conforma acestei directive. Întrucât Republica Slovenia nu a informat Comisia, până la expirarea acestui termen, în legătură cu transpunerea tuturor dispozițiilor directivei menționate, aceasta a decis să sesizeze Curtea.

Prin acțiunea sa, Comisia solicită Curții să oblige Republica Slovenia la plata unei penalități cu titlu cominatoriu zilnice de 8 992,32 euro. La calculul acestei penalități, Comisia a ținut seama de gravitatea și de durata neîndeplinirii obligațiilor care îi revin potrivit dreptului Uniunii, precum și de efectul disuasiv, având în vedere capacitatea de plată a statului membru, în speță Republica Slovenia.

Termenul pentru transpunerea directivei a expirat la 18 aprilie 2016.

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 13 martie 2018 – Alouminion tis Ellados/Comisia

(Cauza T-542/11 RENV) ⁽¹⁾

(„Ajutoare de stat — Energie electrică — Decizie prin care ajutorul este declarat nelegal și incompatibil cu piața internă și se dispune recuperarea acestuia — Tarif preferențial la energie electrică acordat prin contract încheiat cu furnizorul istoric — Rezilierea contractului de către furnizorul istoric — Suspendare judiciară, pe calea procedurii privind măsurile provizorii, a efectelor rezilierii contractului — Anularea deciziei Comisiei de către Tribunal — Anularea Hotărârii Tribunalului de către Curte — Trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunal — Întinderea acțiunii după trimiterea spre rejudecare — Calificarea ordonanței privind măsurile provizorii la un ajutor nou — Competența Comisiei — Protecție jurisdicțională efectivă — Calificarea tarifului preferențial drept ajutor de stat — Avantaj — Încredere legitimă — Dreptul la apărare al beneficiarului — Obligația de recuperare — Obligația de motivare”)

(2018/C 152/28)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Alouminion tis Ellados VEAE, fostă Alouminion AE (Atena, Grecia) (reprezentanți: G. Dellis, N. Korogiannakis, E. Chrysafis, D. Diakopoulos și N. Keramidas, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Bouchagiar și É. Gippini Fournier, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) (Atena, Grecia) (reprezentanți: E. Bourtzalas, C. Synodinos, A. Oikonomou și H. Tagaras, avocați)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE având ca obiect anularea Deciziei 2012/339/UE a Comisiei din 13 iulie 2011 privind ajutorul de stat SA.26117 – C 2/2010 (ex NN 62/2009) acordat de Grecia în favoarea Aluminium of Greece SA (JO 2012, L 166, p. 83)

Dispozitivul

1) Respinge acțiunea.

2) Alouminion tis Ellados VEAE suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, și pe cele efectuate de Comisia Europeană și de Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI).

⁽¹⁾ JO C 370, 17.12.2011.

Hotărârea Tribunalului din 15 martie 2018 – Polonia/Comisia(Cauza T-507/15) ⁽¹⁾

[„FEGA — Cheltuieli excluse de la finanțare — Regulamentul (CE) nr. 2200/96, Directiva 2002/55/CE, Regulamentul (CE) nr. 1432/2003, Regulamentul (CE) nr. 1433/2003, Regulamentul (CE) nr. 1290/2005, Regulamentul (CE) nr. 885/2006, Regulamentul (CE) nr. 1182/2007, Regulamentul (CE) nr. 1234/2007, Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 și Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 — Cheltuieli efectuate de Polonia — Risc pentru FEGA — Controale la fața locului — Criterii de recunoaștere a unei organizații de producători — Divergențe între versiunile lingvistice — Corecție financiară”]

(2018/C 152/29)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Republica Polonă (reprezentanți: B. Majczyna, K. Straś, M. Pawlicka și B. Paziewska, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: D. Triantafyllou și A. Stobiecka Kuik, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și prin care se urmărește anularea în parte a Deciziei de punere în aplicare (UE) 2015/1119 a Comisiei din 22 iunie 2015 de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și al Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) (JO 2015, L 182, p. 39)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Republica Polonă este obligată la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO 2015, C 354 din 26.10.2015.

Hotărârea Tribunalului din 14 martie 2018 – Kim și alții/Consiliul și Comisia(Cauzele conexate T-533/15 și T-264/16) ⁽¹⁾

(„Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive luate împotriva Coreei de Nord în scopul de a împiedica proliferarea nucleară — Lista persoanelor și a entităților cărora li se aplică înghețarea fondurilor și a resurselor economice — Includere a numelui reclamanților — Proba temeiniciei includerii în listă — Obligația de motivare”)

(2018/C 152/30)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamanți în cauza T-533/15: Il-Su Kim (Pyongyang, Coreea de Nord) și ceilalți reclamanți ale căror nume figurează în anexa hotărârii (reprezentanți: M. Lester, S. Midwinter, QC, T. Brentnall și A. Stevenson, solicitors)

Reclamantă în cauza T-264/16: Korea National Insurance Corporation (Pyongyang) (reprezentanți: M. Lester, S. Midwinter, T. Brentnall și A. Stevenson)

Pârâte: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: inițial A. de Elera-San Miguel Hurtado și A. Vitro, ulterior A. Vitro și F. Naert, agenți), Comisia Europeană (reprezentanți: în cauza T-533/15 L. Havas, S. Bartelt și D. Gauci, agenți, și, în cauza T-264/16 L. Havas și S. Bartelt, agenți, și ulterior, în cauza T-533/15 L. Havas și D. Gauci, agenți și în cauza T-264/16 L. Havas, agent)

Intervenient în susținerea pârâtelor în cauza T-533/15: Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezentanți: inițial V. Kaye și ulterior S. Brandon, ulterior S. Brandon și C. Crane, și în sfârșit, S. Brandon, agenți)

Obiectul

În cauza T-533/15, o cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și prin care se solicită anularea Deciziei (PESC) 2015/1066 a Consiliului din 2 iulie 2015 de modificare a Deciziei 2013/183/PESC privind măsuri restrictive împotriva Republicii Populare Democrate Coreene (JO 2015, L 174, p. 25), a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/1062 al Comisiei din 2 iulie 2015 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 329/2007 al Consiliului privind măsuri restrictive împotriva Republicii Populare Democrate Coreene (JO 2015, L 174, p. 16), a Deciziei (PESC) 2016/475 a Consiliului din 31 martie 2016 de modificare a Deciziei 2013/183/PESC privind măsuri restrictive împotriva Republicii Populare Democrate Coreene (JO 2016, L 85, p. 34), a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2016/659 al Comisiei din 27 aprilie 2016 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 329/2007 al Consiliului privind măsuri restrictive împotriva Republicii Populare Democrate Coreene (JO 2016, L 114, p. 9), a Deciziei (PESC) 2016/849 a Consiliului din 27 mai 2016 privind măsuri restrictive împotriva Republicii Populare Democrate Coreene și de abrogare a Deciziei 2013/183/PESC (JO 2016, L 141, p. 79), și a oricărui regulament de punere în aplicare al Consiliului în raport cu acestea în măsura în care aceste acte privesc reclamantii și, în cauza T-264/16, o cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și prin care se solicită anularea Deciziei 2016/475, a Regulamentului de punere în aplicare 2016/659, a Deciziei 2016/849 și a oricărui regulament de punere în aplicare al Consiliului în raport cu acestea, în măsura în care aceste acte privesc reclamanta

Dispozitivul

- 1) *Respinge acțiunile.*
- 2) *În cauza T-533/15, îi obligă pe domnul Kim Il-Su și pe ceilalți reclamânți ale căror nume figurează în anexă la plata cheltuielilor de judecată, cu excepția cheltuielilor efectuate de Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord.*
- 3) *În cauza T-264/16, obligă Korea National Insurance Corporation la plata cheltuielilor de judecată.*
- 4) *În cauza T-533/15, Regatul Unit suportă propriile cheltuieli de judecată.*

⁽¹⁾ JO C 381, 16.11.2015.

Hotărârea Tribunalului din 14 martie 2018 – TestBioTech/Comisia

(Cauza T-33/16) ⁽¹⁾

[„Mediu — Produse modificate genetic — Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 — Regulamentul (CE) nr. 1829/2003 — Soia modificată genetic MON 87769, MON 87705 și 305423 — Respingerea unei cereri de reexaminare internă a deciziilor de autorizare a introducerii pe piață — Noțiunea «dreptul mediului» — Articolul 10 din Regulamentul nr. 1367/2006”]

(2018/C 152/31)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: TestBioTech eV (München, Germania) (reprezentanți: R. Stein, solicitor, K. Smith, QC și J. Stevenson, barrister)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Tomkin, L. Pignataro-Nolin și C. Valero, agenți)

Interveniente în susținerea pârâtei: Monsanto Europe (Anvers, Belgia) și Monsanto Company (Wilmington, Delaware, Statele Unite) (reprezentanți: M. Pittie, avocat), precum și Pioneer Overseas Corp. (Johnston, Iowa, Statele Unite) și Pioneer Hi-Bred International, Inc. (Johnston) (reprezentanți: G. Forwood, avocat, J. Killick, barrister, și S. Nordin, solicitor)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și având ca obiect anularea scrisorii membrului Comisiei însărcinat cu sănătatea și cu siguranța alimentară din 16 noiembrie 2015, prin care este respinsă cererea de reexaminare internă întemeiată pe articolul 10 din Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 septembrie 2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului (JO 2006, L 264, p. 13, Ediție specială, 15/vol. 17, p. 126), a deciziilor de punere în aplicare care autorizează introducerea pe piață a soiei modificate genetic MON 87769, MON 87705 și 305423

Dispozitivul

- 1) Anulează scrisoarea membrului Comisiei Europene însărcinat cu sănătatea și cu siguranța alimentară din 16 noiembrie 2015, cu referința Ares(2015) 5145741, privind cererea de reexaminare internă, întemeiată pe articolul 10 din Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 septembrie 2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului, a deciziilor de punere în aplicare care autorizează introducerea pe piață a tipurilor de soia modificate genetic MON 87769, MON 87705 și 305423.
- 2) Comisia suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de TestBioTech eV.
- 3) Monsanto Europe, Monsanto Company, Pioneer Overseas Corp. și Pioneer Hi-Bred International, Inc. suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 136, 18.4.2016.

Hotărârea Tribunalului din 15 martie 2018 – Naviera Armas/Comisia

(Cauza T-108/16) ⁽¹⁾

(„Ajutoare de stat — Condiții de utilizare a infrastructurii portuare a Puerto de Las Nieves de către o companie de transport maritim — Utilizare exclusivă a unor infrastructuri finanțate prin fonduri publice altfel decât prin intermediul unui contract de concesiune — Scutirea de o parte din taxele portuare — Plângere formulată de o concurentă — Decizie prin care se constată inexistența unor ajutoare de stat în urma procedurii de examinare preliminară — Dificultăți serioase în cadrul examinării măsurilor în cauză — Evoluția situației în discuție în cursul procedurii administrative — Noțiunea de avantaj acordat prin intermediul resurselor de stat — Erori de apreciere a faptelor și erori de drept — Decizie a unei instanțe naționale prin care se suspendă efectele unei proceduri de ofertare — Cerința unei examinări diligente și imparțiale a plângerii”)

(2018/C 152/32)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Naviera Armas, SA (Las Palmas de Gran Canaria, Spania) (reprezentanți: J. L. Buendía Sierra și Á. Givaja Sanz, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Bouchagiar, G. Luengo și S. Noë, agenți)

Intervenient în susținerea pârâtei: Fred Olsen, SA (Santa Cruz de Tenerife, Spania) (reprezentant: F. Marín Riaño, avocat)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea Deciziei C(2015) 8655 final a Comisiei din 8 decembrie 2015 privind ajutorul de stat SA.36628 (2015/NN) (ex 2013/CP) – Spania – Fred Olsen

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia C(2015) 8655 final a Comisiei din 8 decembrie 2015 privind ajutorul de stat SA.36628 (2015/NN) (ex 2013/CP) – Spania – Fred Olsen în măsura în care în aceasta s a constatat, în urma procedurii de examinare preliminară, că utilizarea exclusivă a infrastructurii portuare a Puerto de Las Nieves de către Fred Olsen, SA nu determinase acordarea niciunui ajutor de stat acesteia din urmă.
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Naviera Armas, SA suportă un sfert din propriile cheltuieli de judecată, restul cheltuielilor sale de judecată fiind suportate de Comisia Europeană.
- 4) Comisia și Fred Olsen suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 175, 17.5.2016.

Hotărârea Tribunalului din 15 martie 2018 – Caviro Distillerie și alții/Comisia

(Cauza T-211/16) (¹)

[„Dumping — Import de acid tartric originar din China și fabricat de Hangzhou Bioking Biochemical Engineering Co., Ltd — Decizia de punere în aplicare (UE) 2016/176 — Neînstituirea unei taxe antidumping definitive — Articolul 3 alineatele (2), (3) și (5) și articolul 17 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 — Eșantionare — Absența unui prejudiciu important — Eroare vădită de apreciere — Stabilirea prejudiciului — Rentabilitatea industriei din Uniune”]

(2018/C 152/33)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Caviro Distillerie Srl (Faenza, Italia), Distillerie Bonollo SpA (Formigine, Italia), Distillerie Mazzari SpA (Sant’Agata sul Santerno, Italia), Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA (Borgoricco, Italia) (reprezentanți: A. Bochon, avocat și M. R. MacLean, solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: J.-F. Brakeland și A. Demeneix, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și prin care se urmărește anularea articolul 1 din Decizia de punere în aplicare (UE) 2016/176 a Comisiei din 9 februarie 2016 de încheiere a procedurii antidumping privind importurile de acid tartric originar din Republica Populară Chineză și produs de societatea Hangzhou Bioking Biochemical Engineering Co. Ltd (JO 2016, L 33, p. 14)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Caviro Distillerie Srl, Distillerie Bonollo SpA, Distillerie Mazzari SpA și Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.

(¹) JO C 260, 18.7.2016.

Hotărârea Tribunalului din 20 martie 2018 – Grupo Osborne/EUIPO – Ostermann (DONTORO dog friendship)**(Cauza T-390/16) ⁽¹⁾****(„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative DONTORO dog friendship — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Complementaritate dintre produse și servicii — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”)****(2018/C 152/34)***Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: Grupo Osborne, SA (El Puerto de Santa María, Spania) (reprezentant: J. M. Iglesias Monravá, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: J. Ivanauskas, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO: Daniel Ostermann (Leipzig, Germania)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 28 aprilie 2016 (cauza R 2002/2015-1) privind o procedură de opoziție între Grupo Osborne și domnul Ostermann

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Grupo Osborne, SA la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 364, 3.10.2016.

Hotărârea Tribunalului din 14 martie 2018 – Gifi Diffusion/EUIPO – Crocs (Încălțăminte)**(Cauza T-424/16) ⁽¹⁾****(„Desen sau model industrial comunitar — Procedură de declarare a nulității — Desen sau model industrial comunitar înregistrat reprezentând un pantof — Desen sau model industrial comunitar anterior — Motive de nulitate — Obligația de motivare — Articolul 62 din Regulamentul (CE) nr. 6/2002 — Invocarea din oficiu a unui motiv de nulitate de către camera de recurs — Competența camerei de recurs — Articolul 63 alineatul (1) din Regulamentul nr. 6/2002”)****(2018/C 152/35)***Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: Gifi Diffusion (Villeneuve-sur-Lot, Franța) (reprezentant: C. de Chasse, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) (reprezentant: J. Ivanauskas, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Crocs, Inc. (Niwot, Colorado, Statele Unite) (reprezentanți: H. Seymour, L. Cassidy, J. Guise, D. Knight, solicitors, N. Hadjadj Cazier, M. Berger și H. Haouideg, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a treia de recurs a EUIPO din 25 aprilie 2016 (cauza R 37/2015-3) privind o procedură de declarare a nulității între Gifi Diffusion și Crocs.

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei a treia de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 25 aprilie 2016 (cauza R 37/2015-3) privind o procedură de declarare a nulității între Gifi Diffusion și Crocs, Inc.
- 2) EUIPO suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Gifi Diffusion în cadrul procedurii în fața Tribunalului.
- 3) Crocs suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 392, 24.10.2016.

Hotărârea Tribunalului din 14 martie 2018 – Crocs/EUIPO – Gifi Diffusion (Pantofi)

(Cauza T-651/16) ⁽¹⁾

„Desen sau model industrial comunitar — Procedură de declarare a nulității — Desen sau model industrial înregistrat reprezentând un pantof — Desen sau model industrial comunitar anterior — Motiv de declarare a nulității — Lipsa noutății — Divulgare înainte de data de prioritate — Examinare din oficiu a faptelor — Elemente de probă suplimentare prezentate în fața camerei de recurs — Articolele 5, 7 și articolul 63, alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 6/2002”]

(2018/C 152/36)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Crocs, Inc. (Niwt, Colorado, Statele Unite) (reprezentanți: H. Seymour, L. Cassidy, J. Guise și D. Knight, solicitori, N. Hadjadj Cazier, M. Berger și H. Haouideg, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: J. Ivanauskas, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Gifi Diffusion (Villeneuve-sur-Lot, Franța) (reprezentant: C. de Chasse, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a treia de recurs a EUIPO din 6 iunie 2016 (cauza R 853/2014-3) privind o procedură de declarare a nulității între Gifi Diffusion și Crocs.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Crocs, Inc. să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) și de Gifi Diffusion în cadrul procedurii desfășurate în fața Tribunalului.

⁽¹⁾ JO C 410, 7.11.2016.

Hotărârea Tribunalului din 13 martie 2018 – Kiosked/EUIPO – VRT (K)(Cauza T-824/16) ⁽¹⁾

[Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană — Marca figurativă K — Marca Benelux figurativă anterioară K — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]]

(2018/C 152/37)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Kiosked Oy Ab (Espoo, Finlanda) (reprezentant: L. Laaksonen, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: M. Fischer, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: De Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie (VRT) (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: P.-Y. Thoumsin și E. Van Melkebeke, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 19 septembrie 2016 (cauza R 279/2016-4) privind o procedură de opoziție între VRT și Kiosked

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Kiosked Oy Ab suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile efectuate de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) și de De Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie (VRT).

⁽¹⁾ JO C 22, 23.1.2017.

Hotărârea Tribunalului din 15 martie 2018 – La Mafia Franchises/EUIPO – Italie (La Mafia SE SIENTA A LA MESA)(Cauza T-1/17) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marcă figurativă a Uniunii Europene La Mafia SE SIENTA A LA MESA — Motiv absolut de refuz — Contrarietate cu ordinea publică sau cu bunele moravuri — Articolul 7 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul (UE) 2017/1001]]”

(2018/C 152/38)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: La Mafia Franchises, SL (Saragosse, Spania) (reprezentant: I. Sempere Massa, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) (reprezentant: A. Folliard-Monguiral, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Republica Italiană (reprezentanți: G. Palmieri, agent, asistat de D. Del Gaizo, avvocato dello Stato)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 27 octombrie 2016 (cauza R 803/2016-1) privind o procedură de declarare a nulității între Republica Italiană și La Mafia Franchises

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă La Mafia Franchises, SL la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 53, 20.2.2017.

Hotărârea Tribunalului din 15 martie 2018 – Marriott Worldwide/EUIPO – Graf (Reprezentarea unui taur înaripat)

(Cauza T-151/17) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marca Uniunii Europene figurativă reprezentând un taur înaripat — Mărcile Uniunii Europene și națională figurative anterioare reprezentând un grifon — Motiv relativ de refuz — Similitudinea semnelor — Articolul 53 alineatul (1) litera (a) și articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenite articolul 60 alineatul (1) litera (a) și articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Drept de autor anterior protejat de dreptul național — Articolul 53 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 60 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul 2017/1001] — Examinarea din oficiu a faptelor — Articolul 76 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 95 alineatul (1) din Regulamentul 2017/1001]”]

(2018/C 152/39)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Marriott Worldwide Corp. (Bethesda, Maryland, Statele Unite) (reprezentant: A. Reid, solicitor)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) (reprezentant: J. Crespo Carrillo, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Johann Graf (Gumpoldskirchen, Austria) (reprezentant: S. Salomonowitz, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 17 ianuarie 2017 (cauza R 165/2016-4) privind o procedură de declarare a nulității între Marriott Worldwide Corp. și domnul Graf

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei a patra de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 17 ianuarie 2017 (cauza R 165/2016-4).
- 2) EUIPO suportă, pe lângă propriile cheltuieli, cheltuielile de judecată efectuate de Marriott Worldwide Corp.
- 3) Domnul Johann Graf suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 129, 24.4.2017

Hotărârea Tribunalului din 15 martie 2018 – SSP Europe/EUIPO (SECURE DATA SPACE)(Cauza T-205/17) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative SECURE DATA SPACE — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]

(2018/C 152/40)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: SSP Europe GmbH (München, Germania) (reprezentant: B. Bittner, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: M. Tóhatí și M. Fischer, agenți)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 27 ianuarie 2017 (cauza R 2467/2015-5) privind o cerere de înregistrare a semnului figurativ SECURE DATA SPACE ca marcă a Uniunii Europene

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă SSP Europe GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 161, 22.5.2017.

Hotărârea Tribunalului din 15 martie 2018 – Hermann Bock/EUIPO (Push and Ready)(Cauza T-279/17) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative Push and Ready — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]

(2018/C 152/41)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Hermann Bock GmbH (Verl, Germania) (reprezentanți: S. Maaßen și V. Schoene, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) (reprezentanți: W. Schramek și A. Söder, agenți)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 23 ianuarie 2017 (cauza R 1279/2016-5) privind o cerere de înregistrare a semnului figurativ Push and Ready ca marcă a Uniunii Europene

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Hermann Bock GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 213, 3.7.2017.

Hotărârea Tribunalului din 13 martie 2018 – Hotelbeds Spain/EUIPO – Guidigo Europe (Guidigo what to do next)

(Cauza T-346/17) (¹)

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative Guidigo what to do next — Marca Uniunii Europene verbală anterioară GUIDIGO — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]

(2018/C 152/42)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Hotelbeds Spain, SL (Palma de Mallorca, Spania (reprezentant: L. Broschat García, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: J. Ivanauskas, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Guidigo Europe (Paris, Franța) (reprezentant: S. Lipovetsky, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 21 martie 2017 (cauza R 449/2016-4) privind o procedură de opoziție între Guidigo Europe și Hotelbeds Spain.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Hotelbeds Spain, SL la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 239, 24.7.2017.

Ordonanța Tribunalului din 21 februarie 2018 – MedSkin Solutions Dr. Suwelack/EUIPO – Cryo-Save (CryoSafe)

(Cauza T-482/13) (¹)

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Retragera opoziției — Nepronunțare asupra fondului)

(2018/C 152/43)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: MedSkin Solutions Dr. Suwelack AG (Billerbeck, Germania) (reprezentant: A. Thünken, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) (reprezentant: A. Schiffko, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă în fața Tribunalului: Cryo-Save AG (Freienbach, Elveția) (reprezentant: C. Onken, avocat)

Obiectul

Acțiune împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 4 iulie 2013 (cauza R 1759/2012-4) privind o procedură de opoziție între Cryo-Save AG și MedSkin Solutions Dr. Suwelack AG

Dispozitivul

- 1) Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.
- 2) MedSkin Solutions Dr. Suwelack AG și Cryo-Save AG suportă în solidar cheltuielile efectuate de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO).
- 3) MedSkin Solutions Dr. Suwelack AG și Cryo-Save AG suportă propriile cheltuieli de judecată potrivit termenilor acordului lor.

⁽¹⁾ JO C 313, 26.10.2013

Ordonanța Tribunalului din 5 martie 2018 – Estamede/BCE

(Cauza T-124/17) ⁽¹⁾

(„Răspundere extracontractuală — Politică economică și monetară — BCE — Restructurarea datoriei publice grecești — Implicarea unui organism de drept public grec care administrează un fond de pensii al inginerilor și antreprenorilor de lucrări publice — Lipsa interesului propriu sau de cesionare a dreptului la despăgubiri — Nerespectarea cerințelor de formă — Inadmisibilitate vădită”)

(2018/C 152/44)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Enosi Syntaxiouchon Tameiou Asfaliseon Michanikon kai Ergolipton Dimosion Ergon (Estamede) (Atena, Grecia) (reprezentant: P. Miliarakis, avocat)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană (reprezentanți: A. Koutsoukou și K. Laurinavičius, agenți, asistați de H.-G. Kamann, avocat)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 268 TFUE prin care se urmărește repararea prejudiciilor pe care pretinde că le-a suferit Eniaios Foreas Koinonikis Asfalisis (EFKA), și, mai ales, ramura sa profesională a inginerilor și antreprenorilor de lucrări publice, Tameio Syntaxon Michanikon kai Ergolipton Dimosion Ergon (TSMEDe) (Tomeis Michanikon Ergolipton Dimosion Ergon), precum și membrii pensionați ai acesteia, ca urmare, în special, a adoptării de către BCE a Deciziei 2012/153/UE din 5 martie 2012 privind eligibilitatea titlurilor de creanță tranzacționabile emise sau garantate pe deplin de Republica Elenă în contextul ofertei de preschimbare a datoriei lansate de Republica Elenă (JO 2012, L 77, p. 19), precum și a altor măsuri ale BCE legate de restructurarea datoriei publice grecești

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca vădit inadmisibilă.

- 2) *Obligă Enosi Syntaxiouchon Tameiou Asfaliseon Michanikon kai Ergolipton Dimosion Ergon (Estamede) la plata cheltuielilor de judecată.*

⁽¹⁾ JO C 151, 15.5.2017.

Ordonanța Tribunalului din 9 martie 2018 – Naftogaz of Ukraine/Comisia

(Cauza T-196/17) ⁽¹⁾

(„Acțiune în anulare — Piața internă a gazelor naturale — Directiva 2009/73/CE — Decizia Comisiei privind modificarea condițiilor de derogare a modalităților de exploatare a gazoductului OPAL de la normele Uniunii referitoare la accesul terților și la reglementarea privind tarifele — Lipsa afectării directe — Inadmisibilitate”)

(2018/C 152/45)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: NJSC Naftogaz of Ukraine (Kiev, Ucraina) (reprezentanți: D. Mjaaland, A. Haga, M. Krakowiak și P. Grzejszczak, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: Y. G. Marinova, O. Beynet și K. Herrmann, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se urmărește anularea Deciziei C(2016) 6950 final a Comisiei din 28 octombrie 2016 privind reexaminarea condițiilor de derogare a gazoductului OPAL, acordate în temeiul Directivei 2003/55/CE, de la normele referitoare la accesul terților și la reglementarea privind tarifele

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
- 2) Constată că nu mai este necesară pronunțarea asupra cererilor de intervenție.
- 3) NJSC Naftogaz of Ukraine suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană.
- 4) Naftogaz of Ukraine, Comisia, OPAL Gastransport GmbH & Co. KG, Gazprom Eksport LLC și Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată aferente cererilor de intervenție.

⁽¹⁾ JO C 151, 15.5.2017.

Ordonanța Tribunalului din 27 februarie 2018 – SD/EIGE

(Cauza T-263/17) ⁽¹⁾

[„Funcție publică — Agenți temporari — Contract pe perioadă determinată — Decizie de neprelungire — Cerere de prelungire care are același obiect cu o reclamație în sensul articolului 90 alineatul (2) din statut — Inadmisibilitate”]

(2018/C 152/46)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: SD (reprezentanți: L. Levi și A. Blot, avocați)

Pârât: Institutul European pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați (EIGE) (reprezentanți: V. Langbakk, agent, asistat de B. Wägenbaur, avocat)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE și prin care se urmărește, pe de o parte, anularea deciziei implicite a EIGE din 26 august 2016 de respingere a cererii reclamantului din 26 aprilie 2016 de a i se acorda o a doua prelungire a contractului său de muncă și, în măsura în care este necesar, anularea deciziei EIGE din 20 ianuarie 2017 de respingere a reclamației formulate de reclamant la 3 octombrie 2016 împotriva deciziei implicite din 26 august 2016 și, pe de altă parte, obținerea reparării prejudiciilor pe care reclamantul pretinde că le-ar fi suferit prin aceste decizii

Dispozitivul

- 1) *Respinge acțiunea ca inadmisibilă.*
- 2) *Obligă SD să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Institutul European pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați (EIGE).*

⁽¹⁾ JO C 239, 24.7.2017.

Acțiune introdusă la 15 februarie 2018 – VG/Comisia

(Cauza T-84/18)

(2018/C 152/47)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: VG (reprezentanți: G. Pandey și V. Villante, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- cu titlu preliminar, dacă este cazul, declararea nevalidității și a inaplicabilității în cadrul prezentei proceduri a articolului 90 din Statutul funcționarilor, în conformitate cu articolul 270 TFUE;
- în primul rând, anularea deciziei EPSO din 30 octombrie 2017 prin care se respinge cererea reclamantei depusă la 31 iulie 2017;
- în al doilea rând, anularea deciziei EPSO din 19 aprilie 2017 prin care se respinge cererea acesteia de reexaminare a deciziei EPSO/a comitetului de selecție de a nu o admite în următoarea fază a concursului;
- în al treilea rând, anularea deciziei EPSO din 6 februarie 2017 de pe contul internet EPSO de a nu include reclamanta în proiectul de listă a candidaților selectați în cadrul concursului EPSO/AD/323/16;
- în al patrulea rând, anularea anunțului de concurs EPSO/AD/323/16, publicat la 26 mai 2016;⁽¹⁾
- în sfârșit, anularea în totalitate a proiectului de listă a funcționarilor selectați să participe la concursul menționat;

- acordarea de despăgubiri reclamantei în cuantum 50 000 de euro;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere de către EPSO/comitetul de selecție a experienței profesionale a reclamantei, precum și pe nerespectarea anexei III la anunțul de concurs în cauză, care detaliază experiența profesională necesară;
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și a dreptului reclamantei de a fi ascultată, precum și pe încălcarea obligației de motivare și a articolului 296 TFUE.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolelor 1, 2, 3 și 4 din Regulamentul nr. 1/58 ⁽²⁾, a articolului 1 litera (d) și a articolului 28 din Statutul funcționarilor, precum și a articolului 1 alineatul (1) litera (f) din anexa III la acest statut și, în sfârșit, a principiilor egalității de tratament și nediscriminării.

⁽¹⁾ JO 2016 C 187, p. A/1.

⁽²⁾ Regulamentul nr. 1 din 15 aprilie 1958 de stabilire a regimului lingvistic al Comunității Economice Europene (JO 17, 6.10.1958, p. 59, Ediție specială, 01/vol. 1, p. 3).

Acțiune introdusă la 15 februarie 2018 – Batchelor/Comisia

(Cauza T-85/18)

(2018/C 152/48)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Edward William Batchelor (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: B. Hoorelbeke, avocat, și M. Healy, Solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Comisiei C(2017) 8430 final din 5 decembrie 2017 de respingere a cererii de acces la un document care conține declarația de etică a unui funcționar responsabil, înregistrată în sistemul de informații pentru gestionarea resurselor umane Sysper2 al Comisiei Europene și la alte documente care intră sub incidența cererii inițiale de acces;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 15 alineatul (3) TFUE, a articolului 42 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, a articolului 2 alineatul (1) și a articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ coroborat cu articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001 ⁽²⁾, prin respingerea cererii de acces integral sau parțial la declarația de etică

- În cadrul primului aspect al primului motiv, reclamantul arată că Comisia nu a examinat și nici nu a demonstrat că divulgarea declarației de etică ar putea aduce atingere în mod concret și efectiv interesului protejat prin articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001. Prin urmare, Comisia nu s-a achitat de sarcina legală a probei care îi incumba și a săvârșit o eroare de drept prin respingerea cererii de acces, cel puțin în parte, la declarația de etică.
 - În cadrul celui de al doilea aspect al primului motiv, reclamantul arată că Comisia a săvârșit o eroare în aplicarea articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 coroborat cu articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001, atunci când a constatat că reclamantul nu demonstrase în mod corespunzător că divulgarea declarației de etică era necesară.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 42 din Carta drepturilor fundamentale, a articolului 15 alineatul (3) TFUE și a articolului 2 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1049/2001, prin respingerea cererii de acces la alte documente care intră sub incidența cererii inițiale de acces
- În cadrul celui de al doilea motiv, reclamantul invocă probele relevante și concordante pe care se întemeiază convingerea sa că există mai multe documente care intră sub incidența cererii inițiale de acces decât cele 71 de documente identificate de Comisie. Prin respingerea cererii de acces la aceste alte documente, Comisia a încălcat articolul 42 din Carta drepturilor fundamentale, articolul 15 alineatul (3) TFUE și articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1049/2001.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiilor bunei administrări, în special a obligației de diligență
- În cadrul celui de al treilea motiv, reclamantul arată că Comisia și-a încălcat obligația de diligență care îi revine în temeiul articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale întrucât nu a depus diligența cuvenită atunci când a stabilit că nu există alte documente care să intre sub incidența cererii inițiale de acces. În susținerea acestui motiv, reclamantul arată că nu există nicio explicație privind modul în care Comisia s-a asigurat că nu există alte documente, întrucât nu se furnizează nicio informație cu privire la metodele de căutare aplicate de Comisie.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare astfel cum se este prevăzută la articolul 296 alineatul (2) TFUE
- În cadrul primului aspect al celui de al patrulea motiv, reclamantul demonstrează că Comisia și-a încălcat obligația de motivare ce îi revine în temeiul articolului 296 TFUE întrucât nu a explicat motivul pentru care divulgarea declarației de etică ar putea aduce atingere în mod concret și efectiv interesului protejat prin articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 1049/2001 și nici nu precizează motivul pentru care se presupune că o asemenea divulgare ar putea aduce atingere intereselor legitime ale persoanei vizate, în conformitate cu articolul 8 litera (b) din Regulamentul 45/2001.
 - În cadrul celui de al doilea aspect al celui de al patrulea motiv, reclamantul arată că decizia atacată nu conține nicio motivare privind motivul pentru care nu s-au identificat documente suplimentare care intră sub incidența cererii inițiale de acces, în pofida celor susținute de reclamant în cererea sa de confirmare. Prin urmare, și această parte din decizia atacată se întemeiază pe o motivare insuficientă.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO 2001, L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

(²) Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO 2001, L 8, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 30, p. 142).

Acțiune introdusă la 20 februarie 2018 – Wehrheim/BCE**(Cauza T-100/18)**

(2018/C 152/49)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamantă:* Christine Wehrheim (Offenbach, Germania) (reprezentant: N. De Montigny, avocat)*Pârâtă:* Banca Centrală Europeană**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

să declare și să hotărască

1. anularea:

- deciziei privind respingerea cererii de despăgubire pentru prejudiciul suferit ca urmare a faptului că a încetat să îi mai acorde [indemnizația de expatriere] (introdusă la 10 mai 2017) din 3 iulie 2017;
- în măsura în care este necesar, decizia de respingere explicită a căii de atac (introduse la 3 septembrie 2017) împotriva acestei decizii, din 21 decembrie 2017;

2. obligarea pârâtei la plata unei despăgubiri solicitate de reclamantă prin intermediul cererilor sale:

- diferența de remunerare atât timp cât aceasta va fi angajată în cadrul instituției în temeiul contractului său de angajare ca personal permanent, în sumă de 700,53 euro/lună începând din luna aprilie 2017;
- cheltuielile de mutare suplimentare sumei de 1 079,10 euro deja primite, și anume 1 000 de euro suplimentari;
- prejudiciul psihologic suferit, în cuantum de 2 000 de euro;
- totul majorat cu dobânda legală până la plata completă;

3. obligarea pârâtei la plata tuturor cheltuielilor de judecată efectuate în cadrul procedurii.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă un motiv unic, întemeiat pe faptul că administrația pârâtă nu și-a îndeplinit obligațiile, întrucât nu a respectat obligațiile sale de solicitudine, de bună administrare și de asistență și întrucât a creat o așteptare care este aparent nerealizabilă în cazul reclamantei și care constă în acordarea unei indemnizații de expatriere deși ea nu îndeplinea, de la început, condițiile impuse de statut pentru aceasta. Eroarea respectivă ar fi produs un prejudiciu care ar avea o legătură de cauzalitate directă cu neîndeplinirea obligațiilor de către instituție.

Acțiune introdusă la 21 februarie 2018 – Austria/Comisia**(Cauza T-101/18)**

(2018/C 152/50)

*Limba de procedură: germana***Părțile***Reclamantă:* Republica Austria (reprezentant: G. Hesse)*Pârâtă:* Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei (UE) 2017/2112 a Comisiei din 6 martie 2017 privind măsura/schema de ajutoare/ajutorul de stat SA.38454-2015/C (ex 2015/N) pe care Ungaria intenționează să o pună în aplicare pentru sprijinirea dezvoltării a două noi reactoare nucleare pe amplasamentul centralei nucleare Paks II [notificată cu numărul C(2017) 1486], publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* din 1 decembrie 2017, L 317, p. 45, precum și
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă zece motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe neorganizarea unei proceduri de atribuire a contractului

În primul rând, decizia ar fi ilegală ca urmare a încălcării dispozițiilor fundamentale privind atribuirea contractelor, a căror respectare nu poate fi disociată de obiectivul ajutorului de stat.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe aplicarea eronată a articolului 107 alineatul (3) litera (c) TFUE – absența unui obiectiv de interes comun

În al doilea rând, Republica Austria susține că, în mod contrar opiniei părâtei, nu există niciun interes comun necesar pentru autorizarea ajutorului, astfel cum se prevede la articolul 107 alineatul (3) litera (c) TFUE.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe aplicarea eronată a articolului 107 alineatul (3) litera (c) TFUE – delimitarea incorectă a activității economice și prezumția eronată privind existența unor disfuncționalități ale pieței în sensul articolului 107 alineatul (3) litera (c) TFUE

În al treilea rând, pârâta ar fi autorizat în mod nejustificat ajutorul de stat planificat, în temeiul articolului 107 alineatul (3) litera (c) TFUE, în măsura în care pleacă în mod fals de la premisa existenței unei piețe distincte a energiei nucleare și prezumă – tot în mod fals – că pe această piață există o disfuncționalitate a pieței sau a pieței de capital

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe caracterul disproporționat al măsurii

În al patrulea rând, decizia ar fi afectată de nulitate și întrucât pârâta ar fi omis să efectueze o examinare a proporționalității în conformitate cu dreptul în temeiul articolului 107 alineatul (3) litera (c) TFUE: în concret, efectele negative ar domina.

5. Al cincilea motiv, întemeiat pe denaturări nejustificate ale concurenței care, potrivit articolului 107 alineatul (3) litera (c) TFUE, sunt incompatibile cu piața internă

În al cincilea rând, decizia atacată ar conduce la denaturări ale concurenței disproporționate și așadar incompatibile cu dreptul Uniunii și la diferențe de tratament din punctul de vedere al dreptului ajutoarelor de stat pe piața internă a energie electrice.

6. Al șaselea motiv, întemeiat pe existența unui „proiect în dificultăți”

În al șaselea rând, reclamanta susține că ajutorul pentru un „proiect în dificultăți” pe piața internă liberalizată a energiei electrice nu ar fi trebuit autorizat în temeiul articolului 107 alineatul (3) litera (c) TFUE.

7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe consolidarea/crearea unei poziții dominante pe piață

În al șaptelea rând, poziția dominantă a statului maghiar – activ din punct de vedere economic – creată de ajutorul de stat ar exclude compatibilitatea ajutorului de stat menționat cu piața comună în temeiul articolului 107 alineatul (3) litera (c) TFUE.

8. Al optulea motiv, întemeiat pe riscul de lichiditate pentru piața angro

În al optulea rând, ajutorul de stat nu ar fi trebuit autorizat având în vedere riscul iminent de reducere a lichidității pieței.

9. Al nouălea motiv, întemeiat pe determinarea insuficientă a ajutorului de stat

În al nouălea rând, reclamanta își întemeiază cererea pe faptul că pârâta nu a determinat în mod suficient întinderea ajutorului de stat.

10. Al zecelea motiv, întemeiat pe nerespectarea obligației de motivare în conformitate cu articolului 296 al doilea paragraf TFUE

În al zecelea rând, pârâta și-ar fi încălcat obligația de motivare – și anume în numeroase privințe și într-un mod grav.

Acțiune introdusă la 23 februarie 2018 – Pink Lady America/OCSP – WAAA (Cripps Pink)

(Cauza T-112/18)

(2018/C 152/51)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Pink Lady America LLC (Yakima, Washington, Statele Unite) (reprezentanți: R. Manno și S. Travaglio, avocați)

Pârât: Oficiul Comunitar pentru Soiuri de Plante (OCSP)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Western Australian Agriculture Authority (WAAA) (South Perth, Australia)

Datele privind procedura în fața OCSP

Titularul protecției comunitare a soiurilor de plante în cauză: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Protecția comunitară a soiurilor de plante în cauză: protecția comunitară a soiurilor de plante nr. UE1640, soiul de mere Cripps Pink

Procedura care s-a aflat pe rolul OCSP: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei de recurs a OCSP din 14 septembrie 2017 în cauza A007/2016

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- declararea nulității protecției comunitare a soiurilor de plante nr. 1640 pentru soiul de mere Cripps Pink ca urmare a lipsei noutății, în conformitate cu articolul 10 coroborat cu articolul 20 din Regulamentul nr. 2100/94;
- obligarea OCSP și a Western Australian Agriculture Authority la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 10 coroborat cu articolul 20 din Regulamentul nr. 2100/94;
 - încălcarea articolului 76 din Regulamentul nr. 2100/94 și a principiilor generale ale securității juridice și buneii administrări a justiției coroborate cu articolul 50 alineatul (3) din Regulamentul nr. 874/2009.
-

Acțiune introdusă la 22 februarie 2018 – Miles-Bramwell Executive Services/EUIPO (FREE)**(Cauza T-113/18)**

(2018/C 152/52)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: Miles-Bramwell Executive Services Ltd (Alfreton, Regatul Unit) (reprezentant: J. Mellor, QC)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca verbală UE „FREE” – cererea de înregistrare nr. 15 083 091

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 27/11/2017 în cauza R 2164/2016-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate,
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 2017/1001,
- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 2017/1001.

Acțiune introdusă la 22 februarie 2018 – Miles-Bramwell Executive Services/EUIPO (FREE)**(Cauza T-114/18)**

(2018/C 152/53)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: Miles-Bramwell Executive Services Ltd (Alfreton, Regatul Unit) (reprezentant: J. Mellor, QC)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca verbală UE „FREE” – cererea de înregistrare nr. 15 081 508

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 27/11/2017 în cauza R 2166/2016-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate,

- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 2017/1001;
- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 2017/1001.

Acțiune introdusă la 27 februarie 2018 – Darmanin/EASO

(Cauza T-116/18)

(2018/C 152/54)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Joanna Darmanin (Sliema, Malta) (reprezentant: N. De Montigny, avocat)

Pârât: Biroul European de Sprijin pentru Azil

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- să declare și să decidă,
 - anularea Deciziei AICC (Director executiv) din 27 iunie 2017 prin intermediul căreia reclamanta este concediată la sfârșitul perioadei de stagiul, începând cu 15 iulie 2017;
 - în măsura în care este necesar, anularea deciziei explicite de respingere a reclamației din 29 ianuarie 2018;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șapte motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 14 din regimul aplicabil celorlalți agenți (denumit în continuare „RAA”) și a Ghidului aplicabil procedurii de evaluare a stagiilor interni din Baroul European de Sprijin pentru Azil (EASO).
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 43 din Statutul funcționarilor Uniunii Europene (denumit în continuare „Statutul”) și a Deciziei Consiliului de administrație al EASO din 18 ianuarie 2016 de punere în aplicare a articolelor 43 și 44 din Statut pentru personalul temporar.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea Deciziei nr. 11 a Consiliului de administrație al EASO din 4 iulie 2012 privind personalul de grad intermediar.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea principiilor bunei administrări și securității juridice.
5. Al cincilea motiv, în subsidiar, întemeiat pe o excepția de nelegalitate pentru încălcarea principiului egalității de tratament și al securității juridice.

6. Al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului de punere în aplicare a unei proceduri de evaluare legală, echitabilă și previzibilă.
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe nerespectarea normelor în materia sarcinii probei.

Acțiune introdusă la 27 februarie 2018 – Wendel și alții/Comisia

(Cauza T-124/18)

(2018/C 152/55)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Wendel GmbH & Co. KG Schuhproduktionen International (Detmold, Germania), Jana shoes GmbH & Co. KG (Detmold), Novi International GmbH & Co. KG (Detmold), shoe.com GmbH & Co. KG (Detmold), Wortmann KG Internationale Schuhproduktionen (Detmold) (reprezentanți: A. Willems, S. De Knop și C. Zimmermann, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- declararea cererii ca fiind admisibilă;
- anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2017/2232 al Comisiei din 4 decembrie 2017 de reinstituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite asupra importurilor de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză și Vietnam și produse de anumiți producători-exportatori din Republica Populară Chineză și Vietnam și de punere în aplicare a hotărârii Curții de Justiție în cauzele conexe C-659/13 și C-34/14 (JO 2017, L 319, p. 30) și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că, întrucât a acționat fără un temei juridic valid, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/2232 ⁽¹⁾ al Comisiei încalcă principiul atribuirii competențelor prevăzut la articolul 5 alineatele (1) și (2) TUE și, în orice caz, principiul echilibrului instituțional prevăzut la articolul 13 alineatul (2) TUE.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că, prin neadoptarea măsurilor necesare pe care le impune executarea Hotărârii în cauzele conexe C-659/13 și C-34/14, C&J Clark International, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/2232 al Comisiei încalcă articolul 266 TFUE.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că, prin instituirea unei taxe antidumping asupra importurilor de încălțăminte „care au fost efectuate în perioada de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1472/2006 ⁽²⁾ și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1294/2009 ⁽³⁾”, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/2232 al Comisiei încalcă articolul 1 alineatul (1) și articolul 10 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 2016/1036 ⁽⁴⁾ și principiul securității juridice (neretroactivității).
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că, prin instituirea unei taxe antidumping fără a efectua o nouă evaluare a interesului Uniunii, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/2232 al Comisiei încalcă articolul 21 din Regulamentul (UE) nr. 2016/1036; în orice caz, ar fi fost vădit eronat să se concluzioneze că instituirea unei taxe antidumping era în interesul Uniunii.

5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că, prin adoptarea unui act care depășește ceea ce este necesar pentru a-și atinge obiectivul, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/2232 al Comisiei încalcă articolul 5 alineatele (1) și (4) TUE.

- (¹) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/2232 al Comisiei din 4 decembrie 2017 de reinstituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite asupra importurilor de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză și Vietnam și produse de anumiți producători-exportatori din Republica Populară Chineză și Vietnam și de punere în aplicare a hotărârii Curții de Justiție în cauzele conexate C-659/13 și C-34/14 (JO 2017, L 319, p. 30).
- (²) Regulamentul (CE) nr. 1472/2006 al Consiliului din 5 octombrie 2006 de instituire a unui drept antidumping definitiv și de percepere definitivă a dreptului provizoriu instituit asupra importurilor de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză și din Vietnam (JO 2006, L 275, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 50, p. 3).
- (³) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1294/2009 al Consiliului din 22 decembrie 2009 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Vietnam și din Republica Populară Chineză, astfel cum a fost extinsă la importurile de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele expediate din RAS Macao, indiferent dacă acestea sunt declarate ca originare din RAS Macao sau nu, în urma unei reexaminări în perspectiva expirării măsurilor, în temeiul articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 (JO 2009, L 352, p. 1).
- (⁴) Regulamentul (UE) nr. 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene (JO 2016, L 176, p. 21).

Acțiune introdusă la 28 februarie 2018 – Associazione – GranoSalus/Comisia

(Cauza T-125/18)

(2018/C 152/56)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Associazione Nazionale Granosalus – Liberi – Cerealicoltori & Consumatori (Associazione – GranoSalus) (Foggia, Italia) (reprezentant: G. Dalfino, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2017/2324 al Comisiei din 12 decembrie 2017, publicat în Jurnalul Oficial din 15 decembrie 2017, de reînnoire a aprobării substanței active glifosat, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare, și de modificare a anexei la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe încălcarea articolelor 168, 169 și 191 TFUE coroborate cu articolul 35 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, a Regulamentului (CE) 2009/1107, a Regulamentului (UE) 2016/429 și a Regulamentului (UE) 2013/1305, modificat prin Regulamentul (UE) 2017/2393, a Directivei 98/83/CE76 și a Directivei (UE) 2015/1787; pe încălcarea principiului precauției, a principiului proporționalității și a principiilor unei bune administrări, de corectitudine și de transparență administrativă; pe abuzul de putere ca urmare a împrejurării că faptele au fost denaturate, iar investigația preliminară și motivarea sunt insuficiente și doar aparente; pe lipsa evidentă de logică, pe motive eronate și pe neaplicarea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2017/2324.

În susținerea acestui motiv, reclamanta invocă

- faptul că Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/2324 este contrar principiilor și precauțiilor prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 pentru protecția sănătății umane, a consumatorilor, a animalelor și a mediului înconjurător;

- încălcarea principiului precauției și incompatibilitatea cu jurisprudența Tribunalului și a Curții de Justiție;
 - neefectuarea unei investigații preliminare cu privire la efectele glifosatului, în special asupra animalelor și a apelor de suprafață, precum și încălcarea procedurilor prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1107/2009;
 - nelegalitatea specificațiilor din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/2324, în măsura în care acestea sunt lăsate la discreția statelor membre fără să fie fixat niciun standard de referință.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe nelegalitatea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2017/2324, ca urmare a încălcării dreptului la sănătate al membrilor GranoSalus și a incompatibilității cu liniile directoare ale PAC prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 1305/2013, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2017/2393.

În susținerea acestui motiv, reclamanta invocă faptul că:

- prezența glifosatului în bunurile și produsele de larg consum afectează sănătatea membrilor GranoSalus, a cetățenilor Uniunii și a consumatorilor;
- utilizarea glifosatului afectează comercializarea produselor membrilor GranoSalus și aplicarea corespunzătoare a normelor de concurență în cadrul Uniunii.

Acțiune introdusă la 27 februarie 2018 – adidas International Trading și alții/Comisia

(Cauza T-130/18)

(2018/C 152/57)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: adidas International Trading BV (Amsterdam, Țările de Jos) și alte 27 (reprezentanți: E. Vermulst și J. Cornelis, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2017/2232 al Comisiei din 4 decembrie 2017 de reinstituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite asupra importurilor de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză și Vietnam și produse de anumiți producători-exportatori din Republica Populară Chineză și Vietnam și de punere în aplicare a hotărârii Curții de Justiție în cauzele conexe C-659/13 și C-34/14 (JO 2017, L 319, p. 30) și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă cinci motive.

1. Primul motiv se întemeiază pe lipsa de competență a Comisiei Europene de a adopta Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 2017/2232 (¹).
2. Al doilea motiv se întemeiază pe faptul că acțiunea de redeschidere a procedurii privind încălțăminte care a fost încheiată și de a institui retroactiv taxe antidumping expirate, prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 2017/2232:

- este lipsită de temei juridic, se întemeiază pe o eroare vădită în aplicarea articolului 266 TFUE și a Regulamentului (UE) nr. 2016/1036 ⁽²⁾ și încalcă articolul 9 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 2016/1036;
 - este incompatibilă cu principiile protecției încrederii legitime, securității juridice și neretroactivității în ceea ce le privește pe reclamante și
 - se întemeiază pe o aplicare eronată a articolului 266 TFUE, precum și pe un abuz de putere săvârșit de Comisie și încalcă articolul 5 alineatul (4) TUE.
3. Al treilea motiv se întemeiază pe faptul că instituirea retroactivă a taxei antidumping față de furnizorii reclamantelor, împiedicând rambursarea către acestea din urmă, încalcă principiul nediscriminării.
4. Al patrulea motiv se întemeiază pe faptul că Comisia a săvârșit un abuz de putere cu ocazia evaluării cererilor de acordare a tratamentului de societate care funcționează în condițiile unei economii de piață și a tratamentului individual ale furnizorilor reclamantelor pentru a institui o taxă antidumping retroactivă și a încălcat principiul nediscriminării.
5. Al cincilea motiv se întemeiază pe faptul că evaluarea cu privire la societățile enumerate în anexele III și VI la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 2017/2232 de către Comisie și prin care se dispune respingerea cererilor de rambursare a taxei antidumping în ceea ce privește importurile provenite de la aceste societăți se întemeiază pe o eroare vădită de apreciere, precum și pe o aplicare eronată a articolului 266 TFUE și încalcă obligația de diligență și de bună administrare.

- ⁽¹⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/2232 al Comisiei din 4 decembrie 2017 de reinstituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite asupra importurilor de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză și Vietnam și produse de anumiți producători-exportatori din Republica Populară Chineză și Vietnam și de punere în aplicare a hotărârii Curții de Justiție în cauzele conexe C-659/13 și C-34/14 (JO 2017, L 319, p. 30).
- ⁽²⁾ Règlement (UE) n° 2016/1036 du Parlement européen et du Conseil, du 8 juin 2016, relatif à la défense contre les importations qui font l'objet d'un dumping de la part de pays non membres de l'Union européenne (JO 2016, L 176, p. 21).

Acțiune introdusă la 28 februarie 2018 – Deichmann/Comisia

(Cauza T-131/18)

(2018/C 152/58)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Deichmann SE (Essen, Germania) (reprezentanți: S. De Knop, B. Natens, A. Willems și C. Zimmermann, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea admisibilității acțiunii;
- anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2017/2232 al Comisiei din 4 decembrie 2017 de reinstituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite asupra importurilor de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză și Vietnam și produse de anumiți producători-exportatori din Republica Populară Chineză și Vietnam și de punere în aplicare a hotărârii Curții de Justiție în cauzele conexe C-659/13 și C-34/14 (JO 2017, L 319, p. 30) și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe faptul că, întrucât este lipsit de un temei juridic valabil, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/2232 ⁽¹⁾ al Comisiei încalcă principiul atribuirii consacrat la articolul 5 alineatele (1) și (2) TUE și, în orice caz, principiul echilibrului instituțional prevăzut la articolul 13 alineatul (2) TUE.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe faptul că, întrucât nu a adoptat măsurile necesare pentru a se conforma Hotărârii Curții de Justiție în cauzele conexate C-659/13 și C-34/14, C & J Clark International și Puma, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/2232 al Comisiei încalcă articolul 266 TFUE.
3. Al treilea motiv este întemeiat pe faptul că, întrucât a instituit o taxă antidumping asupra importurilor de încălțăminte „care au fost efectuate în perioada de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1472/2006 ⁽²⁾ și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1294/2009 ⁽³⁾”, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/2232 al Comisiei încalcă articolul 1 alineatul (1) și articolul 10 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/1036 ⁽⁴⁾, precum și principiul securității juridice (neretroactivității).
4. Al patrulea motiv este întemeiat pe faptul că, întrucât a instituit o taxă antidumping fără a efectua o nouă evaluare a interesului Uniunii, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/2232 al Comisiei încalcă articolul 21 din Regulamentul (UE) 2016/1036; în orice caz, ar fi fost vădit eronat să se concluzioneze că instituirea taxei antidumping era în interesul Uniunii.
5. Al cincilea motiv este întemeiat pe faptul că, întrucât a adoptat un act care depășește ceea ce este necesar pentru a-și îndeplini obiectivul, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/2232 al Comisiei încalcă articolul 5 alineatele (1) și (4) TUE.

- ⁽¹⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/2232 al Comisiei din 4 decembrie 2017 de reinstituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite asupra importurilor de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză și Vietnam și produse de anumiți producători-exportatori din Republica Populară Chineză și Vietnam și de punere în aplicare a hotărârii Curții de Justiție în cauzele conexate C-659/13 și C-34/14 (JO 2017, L 319, p. 30).
- ⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1472/2006 al Consiliului din 5 octombrie 2006 de instituire a unui drept antidumping definitiv și de percepere definitivă a dreptului provizoriu instituit asupra importurilor de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză și din Vietnam (JO 2006, L 275, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 50, p. 3).
- ⁽³⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1294/2009 al Consiliului din 22 decembrie 2009 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Vietnam și din Republica Populară Chineză, astfel cum a fost extinsă la importurile de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele expediate din RAS Macao, indiferent dacă acestea sunt declarate ca originare din RAS Macao sau nu, în urma unei reexaminări în perspectiva expirării măsurilor, în temeiul articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 (JO 2009, L 352, p. 1).
- ⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene (JO 2016, L 176, p. 21).

Acțiune introdusă la 28 februarie 2018 – Roland/Comisia

(Cauza T-132/18)

(2018/C 152/59)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Roland SE (Essen, Germania) (reprezentanți: S. De Knop, A. Willems și C. Zimmermann, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— declararea admisibilității acțiunii;

- anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2017/2232 al Comisiei din 4 decembrie 2017 de reinstituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite asupra importurilor de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză și Vietnam și produse de anumiți producători-exportatori din Republica Populară Chineză și Vietnam și de punere în aplicare a hotărârii Curții de Justiție în cauzele conexe C-659/13 și C-34/14 (JO 2017, L 319, p. 30) și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că, întrucât acționează fără un temei juridic valabil, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/2232 al Comisiei⁽¹⁾ încalcă principiul atribuirii consacrat la articolul 5 alineatele (1) și (2) TUE și, în orice caz, principiul echilibrului instituțional prevăzut la articolul 13 alineatul (2) TUE.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că, prin neluarea măsurilor necesare pentru a se conforma hotărârii pronunțate în cauzele conexe C-659/13 și C-34/14, C&J Clark International, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/2232 al Comisiei încalcă articolul 266 TFUE.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că, prin instituirea unei taxe antidumping asupra importurilor de încălțăminte „care au fost efectuate în perioada de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1472/2006 al Consiliului⁽²⁾ și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1294/2009 al Consiliului⁽³⁾”, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/2232 al Comisiei încalcă articolul 1 alineatul (1) și articolul 10 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/1036⁽⁴⁾ și principiul securității juridice (neretroactivității).
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că, prin instituirea unei taxe antidumping fără a efectua o nouă evaluare a interesului Uniunii, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/2232 al Comisiei încalcă articolul 21 din Regulamentul (UE) 2016/1036; în orice caz, ar fi fost vădit eronat să se concluzioneze că instituirea unei taxe antidumping era în interesul Uniunii.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că, prin adoptarea unui act care depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului său, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/2232 al Comisiei încalcă articolul 5 alineatele (1) și (4) TUE.

⁽¹⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/2232 al Comisiei din 4 decembrie 2017 de reinstituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite asupra importurilor de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză și Vietnam și produse de anumiți producători-exportatori din Republica Populară Chineză și Vietnam și de punere în aplicare a hotărârii Curții de Justiție în cauzele conexe C-659/13 și C-34/14 (JO 2017, L 319, p. 30).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1472/2006 al Consiliului din 5 octombrie 2006 de instituire a unui drept antidumping definitiv și de percepere definitivă a dreptului provizoriu instituit asupra importurilor de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză și din Vietnam (JO 2006, L 275, p. 1).

⁽³⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1294/2009 al Consiliului din 22 decembrie 2009 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Vietnam și din Republica Populară Chineză, astfel cum a fost extinsă la importurile de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele expediate din RAS Macao, indiferent dacă acestea sunt declarate ca originare din RAS Macao sau nu, în urma unei reexaminări în perspectiva expirării măsurilor, în temeiul articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 (JO 2009, L 352, p. 1).

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene (JO 2016, L 176, p. 21).

Acțiune introdusă la 28 februarie 2018 – Deichmann-Shoes UK/Comisia

(Cauza T-141/18)

(2018/C 152/60)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Deichmann-Shoes UK Ltd (Leicestershire, Regatul Unit) (reprezentanți: S. De Knop, B. Natens, A. Willems și C. Zimmermann, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea admisibilității acțiunii;
- anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2017/2232 al Comisiei din 4 decembrie 2017 de reinstituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite asupra importurilor de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză și Vietnam și produse de anumiți producători-exportatori din Republica Populară Chineză și Vietnam și de punere în aplicare a hotărârii Curții de Justiție în cauzele conexate C-659/13 și C-34/14 (JO 2017, L 319, p. 30) și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că, întrucât acționează fără un temei juridic valabil, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/2232 ⁽¹⁾ al Comisiei încalcă principiul atribuirii consacrat la articolul 5 alineatele (1) și (2) TUE și, în orice caz, principiul echilibrului instituțional consacrat la articolul 13 alineatul (2) TUE.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că, prin neluarea măsurilor necesare pentru a se conforma hotărârii pronunțate în cauzele conexate C-659/13 și C-34/14, C&J Clark International, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/2232 al Comisiei încalcă articolul 266 TFUE.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că, prin instituirea unei taxe antidumping asupra importurilor de încălțăminte „care au fost efectuate în perioada de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1472/2006 al Consiliului ⁽²⁾ și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1294/2009 al Consiliului ⁽³⁾”, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/2232 al Comisiei încalcă articolul 1 alineatul (1) și articolul 10 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/1036 ⁽⁴⁾ și principiul securității juridice (neretroactivității).
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că, prin instituirea unei taxe antidumping fără a efectua o nouă evaluare a interesului Uniunii, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/2232 al Comisiei încalcă articolul 21 din Regulamentul (UE) 2016/1036; în orice caz, ar fi fost vădit eronat să se concluzioneze că instituirea taxei antidumping era în interesul Uniunii.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că, prin adoptarea unui act care depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului său, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/2232 al Comisiei încalcă articolul 5 alineatele (1) și (4) TUE.

⁽¹⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/2232 al Comisiei din 4 decembrie 2017 de reinstituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite asupra importurilor de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză și Vietnam și produse de anumiți producători-exportatori din Republica Populară Chineză și Vietnam și de punere în aplicare a hotărârii Curții de Justiție în cauzele conexate C-659/13 și C-34/14 (JO 2017, L 319, p. 30).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1472/2006 al Consiliului din 5 octombrie 2006 de instituire a unui drept antidumping definitiv și de percepere definitivă a dreptului provizoriu instituit asupra importurilor de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză și din Vietnam (JO 2006, L 275, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 50, p. 3).

⁽³⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1294/2009 al Consiliului din 22 decembrie 2009 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Vietnam și din Republica Populară Chineză, astfel cum a fost extinsă la importurile de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele expediate din RAS Macao, indiferent dacă acestea sunt declarate ca originare din RAS Macao sau nu, în urma unei reexaminări în perspectiva expirării măsurilor, în temeiul articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 (JO 2009, L 352, p. 1).

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene (JO 2016, L 176, p. 21).

Acțiune introdusă la 28 februarie 2018 – Buffalo – Boots/Comisia**(Cauza T-142/18)**

(2018/C 152/61)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: Buffalo – Boots GmbH (Hochheim am Main, Germania) (reprezentanți: S. De Knop, A. Willems și C. Zimmermann, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea acțiunii ca fiind admisibilă;
- anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2017/2232 al Comisiei din 4 decembrie 2017 de reinstituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite asupra importurilor de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză și Vietnam și produse de anumiți producători-exportatori din Republica Populară Chineză și Vietnam și de punere în aplicare a hotărârii Curții de Justiție în cauzele conexe C-659/13 și C-34/14 (JO 2017, L 319, p. 30), și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv întemeiat pe faptul că, acționând fără un temei juridic valabil, Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 2017/2232 ⁽¹⁾ al Comisiei încalcă principiul atribuirii consacrat la articolul 5 alineatele (1) și (2) TUE și, în orice caz, principiul echilibrului instituțional, consacrat la articolul 13 alineatul (2) TUE
2. Al doilea motiv întemeiat pe faptul că prin neadoptarea măsurilor pe care le presupune punerea în aplicare a Hotărârii Curții din 4 februarie 2016, C & J Clark International și Puma (C-659/13 și C-34/14), Regulamentul 2017/2232 încalcă articolul 266 TFUE.
3. Al treilea motiv întemeiat pe faptul că prin instituirea unei taxe antidumping la importurile de încălțăminte „care au avut loc în perioada de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1472/2006 ⁽²⁾ al Consiliului și a Regulamentului de punere în aplicare nr. 1294/2009 ⁽³⁾ al Consiliului”, Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 2017/2232 încalcă articolul 1 alineatul (1) și articolul 10 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 2016/1036 ⁽⁴⁾, precum și principiul securității juridice (al neretroactivității).
4. Al patrulea motiv întemeiat pe faptul că prin instituirea unei taxe antidumping fără să efectueze o nouă evaluare a interesului Uniunii, Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 2017/2232 al Comisiei încalcă articolul 21 din Regulamentul (UE) nr. 2016/1036; în orice caz, ar fi fost vădit eronat să se concluzioneze că instituirea taxei antidumping era în interesul Uniunii.

5. Al cincilea motiv întemeiat pe faptul că prin adoptarea unui act care depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului vizat, Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 2017/2232 al Comisiei încalcă articolul 5 alineatele (1) și (4) TUE.

- (¹) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/2232 al Comisiei din 4 decembrie 2017 de reinstituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite asupra importurilor de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză și Vietnam și produse de anumiți producători-exportatori din Republica Populară Chineză și Vietnam și de punere în aplicare a hotărârii Curții de Justiție în cauzele conexe C-659/13 și C-34/14 (JO 2017, L 319, p. 30).
- (²) Regulamentul (CE) nr. 1472/2006 al Consiliului din 5 octombrie 2006 de instituire a unui drept antidumping definitiv și de percepere definitivă a dreptului provizoriu instituit asupra importurilor de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză și din Vietnam (JO 2006, L 275, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 50, p. 3).
- (³) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1294/2009 al Consiliului din 22 decembrie 2009 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Vietnam și din Republica Populară Chineză, astfel cum a fost extinsă la importurile de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele expediate din RAS Macao, indiferent dacă acestea sunt declarate ca originare din RAS Macao sau nu, în urma unei reexaminări în perspectiva expirării măsurilor, în temeiul articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 (JO 2009, L 352, p. 1).
- (⁴) Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene (JO 2016, L 176, p. 21).

Acțiune introdusă la 5 martie 2018 – Sona Nutrition/EUIPO – Solgar Holdings (SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA)

(Cauza T-152/18)

(2018/C 152/62)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Sona Nutrition Ltd (Dublin, Irlanda) (reprezentanți: A. von Mühlendahl și H. Hartwig, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Solgar Holdings, Inc. (Ronkonkoma, New York, Statele Unite)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă în culorile mov, maro deschis, bej, maro închis și maro auriu, SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA – Cererea de înregistrare nr. 13 781 331

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 20 decembrie 2017 în cauza R 1319/2017-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO și a Solgar Holdings, Inc., în cazul în care ar interveni în această procedură, la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 94 alineatul (1) din Regulamentul 2017/1001;
- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 2017/1001.

Acțiune introdusă la 5 martie 2018 – Sona Nutrition/EUIPO – Solgar Holdings (SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA)

(Cauza T-153/18)

(2018/C 152/63)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Sona Nutrition Ltd (Dublin, Irlanda) (reprezentanți: A. von Mühlendahl și H. Hartwig, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Solgar Holdings, Inc. (Ronkonkoma, New York, Statele Unite)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă în culorile roșu, maro deschis, bej, maro închis și maro auriu, SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA – Cererea de înregistrare nr. 13 781 299

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 20 decembrie 2017 în cauza R 1321/2017-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO și a Solgar Holdings, Inc., în cazul în care ar interveni în această procedură, la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 94 alineatul (1) din Regulamentul 2017/1001;
- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 2017/1001.

Acțiune introdusă la 5 martie 2018 – Sona Nutrition/EUIPO – Solgar Holdings (SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA)

(Cauza T-154/18)

(2018/C 152/64)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Sona Nutrition Ltd (Dublin, Irlanda) (reprezentanți: A. von Mühlendahl și H. Hartwig, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Solgar Holdings, Inc. (Ronkonkoma, New York, Statele Unite)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă în culorile verde, maro deschis, bej, maro închis și maro auriu, SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA – Cererea de înregistrare nr. 13 781 273

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 20 decembrie 2017 în cauza R 1322/2017-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO și a Solgar Holdings, Inc., în cazul în care ar interveni în această procedură, la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 94 alineatul (1) din Regulamentul 2017/1001;
- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 2017/1001.

Acțiune introdusă la 5 martie 2018 – Sona Nutrition/EUIPO – Solgar Holdings (SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA)

(Cauza T-155/18)

(2018/C 152/65)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Sona Nutrition Ltd (Dublin, Irlanda) (reprezentanți: A. von Mühlendahl și H. Hartwig, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Solgar Holdings, Inc. (Ronkonkoma, New York, Statele Unite)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă în culorile verde deschis, maro deschis, bej, maro închis și maro auriu, SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA – Cererea de înregistrare nr. 13 781 315

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 20 decembrie 2017 în cauza R 1323/2017-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO și a Solgar Holdings, Inc., în cazul în care ar interveni în această procedură, la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 94 alineatul (1) din Regulamentul 2017/1001;
- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 2017/1001.

Acțiune introdusă la 6 martie 2018 – Scaloni și Figini/Comisia**(Cauza T-158/18)**

(2018/C 152/66)

*Limba de procedură: italiana***Părțile**

Reclamanți: Mario Scaloni (Ancona, Italia), Ennio Figini (Chiaravalle, Italia) (reprezentant: P. Putti, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului obligarea Uniunii și/sau a Comisiei, în funcție de interpretarea care va fi dată directivei și regulamentului în discuție, la despăgubirea întregii valori nominale a acțiunilor, astfel cum se expune în cererea introductivă și cum rezultă din documentele anexate, precum și la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanții afirmă că în urma intrării în vigoare a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (Text cu relevanță pentru SEE) ⁽¹⁾, urmată de Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 ⁽²⁾, statului italian nu i s-a permis să intervină în favoarea unora dintre băncile sale, printre care Banca Marche.

În susținerea acțiunii, reclamanții invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe repararea prejudiciului rezultat din interpretarea neconformă de către Comisie a Directivei 2014/59/UE și a Regulamentului nr. 806/2014, în ceea ce privește excluderea nelegală a Banca Marche din domeniul de aplicare al dispozițiilor privind ajutoarele de stat și pe încălcarea, în consecință, a principiului egalității și/sau al nediscriminării
 - În această privință se arată că, pentru ajutoarele în favoarea băncilor din partea diverselor state membre, Comisia a considerat că erau îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 107 alineatul (3) litera (b) și că, din acest motiv, ele au fost considerate legitime. Intervențiile programate de Italia trebuiau apreciate în temeiul aceleiași dispoziții, singura care reglementează ajutoarele de stat, iar nu potrivit directivei și regulamentului în discuție. Aceste două texte normative nu privesc ajutoarele și nu ar putea să le privească, având în vedere că este vorba de drept derivat. Ajutoarele în favoarea băncilor italiene trebuiau să fie și acestea autorizate întrucât erau întemeiate pe aceleași motive care, potrivit Comisiei, justificaseră deja pe cele acordate.
 - În plus, se precizează că, în cazul în care se consideră că este aplicabil dreptul derivat, primul motiv este întemeiat pe faptul că Comisia, prin faptul că nu a autorizat ajutorul, ar fi încălcat principiul egalității.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului ierarhiei dispozițiilor dreptului Uniunii de către legiuitorul european
- În această privință, se arată că dacă Tribunalul ar considera că interpretarea Comisiei a fost corectă, încălcarea ar viza actele normative, iar răspunderea ar fi a Uniunii în întregul său.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiilor fundamentale ale ordinii juridice italiene și pe neaplicabilitatea legislației comunitare
- În această privință, se arată că dacă Tribunalul ar decide că nici directiva și regulamentul nu au încălcat principiul comunitar al egalității, va trebui să se solicite Corte costituzionale (Curtea Constituțională italiană) verificarea compatibilității normelor constituționale italiene cu principiul egalității. În caz negativ, reglementarea care a încălcat normele menționate nu ar fi fost în măsură să facă parte din ordinea juridică italiană.

⁽¹⁾ JO 2014, L 173, p. 190.

⁽²⁾ JO 2014, L 225, p. 1.

A acțiune introdusă la 2 martie 2018 – Theodorakidi/EUIPO – Benopoulou (THYREOS VASSILIKI)

(Cauza T-160/18)

(2018/C 152/67)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamant: Vassiliki Theodorakidi (Veroia, Grecia) (reprezentant: F. Ikonomidou Ikonomidou, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Vassiliki Benopoulou (Kifissia, Grecia)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamantul

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă THYREOS VASSILIKI – marca Uniunii Europene nr. 8 206 963

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei de recurs a EUIPO din 19 decembrie 2017 în cauza R 40/2017-4

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate și, în consecință, respingerea acțiunii în declararea nulității;
- obligarea EUIPO și a celeilalte părți la plata cheltuielilor de judecată, care includ cheltuielile de judecată efectuate în fața Curții, a Camerei de recurs a EUIPO și a Diviziei de anulare.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 2017/1001;

- Camera de recurs a EUIPO a săvârșit o eroare de drept prin faptul că a reținut că cealaltă parte este „widely known”;
- încălcarea obligației de motivare;
- Camera de recurs a EUIPO a săvârșit o eroare prin faptul că a acceptat că nu ar trebui să existe restricții referitoare la bunurile/serviciile în privința cărora poate fi formulată o cerere de declarare a nulității.

Acțiune introdusă la 7 martie 2018 – Beko/EUIPO – Acer (ALTUS)

(Cauza T-162/18)

(2018/C 152/68)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Beko plc (Watford, Regatul Unit) (reprezentant: G. Tritton, barrister)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Acer, Inc. (Taipei City, Taiwan)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă ALTUS – cererea de înregistrare nr. 6 490 809

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 13 decembrie 2017 în cauza R 1991/2016-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate și trimiterea cauzei EUIPO pentru reexaminarea cererii de suspendare;
- suspendarea procedurii;
- obligarea EUIPO la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate de reclamantă.

Motivul invocat

- EUIPO a respins în mod neîntemeiat cererea de suspendare a procedurii de opoziție până la soluționarea procedurii slovace. În special, raționamentul Camerei a cincea de recurs era în mod vădit eronat și/sau nerezonabil și/sau a omis să trateze „problema în ansamblul său” și nu era deci în măsură să evalueze comparativ în mod corect diferitele interese implicate și/sau echivala cu un abuz de putere.
-

Ordonanța Tribunalului din 26 februarie 2018 – Deloitte Consulting/Comisia**(Cauza T-688/13) ⁽¹⁾**

(2018/C 152/69)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a patra a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 93, 29.3.2014.

Ordonanța Tribunalului din 6 martie 2018 – CFA Institute/EUIPO – Bloss și alții (CERTIFIED FINANCIAL ENGINEER CFE)**(Cauza T-155/16) ⁽¹⁾**

(2018/C 152/70)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a șaptea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 211, 13.6.2016.

Ordonanța Tribunalului din 6 martie 2018 – CFA Institute/EUIPO – Ernst și Häcker (CERTIFIED FINANCIAL MODELER CFM)**(Cauza T-156/16) ⁽¹⁾**

(2018/C 152/71)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a șaptea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 211, 13.6.2016.

Ordonanța Tribunalului din 28 februarie 2018 – Ferri/BCE**(Cauza T-641/17) ⁽¹⁾**

(2018/C 152/72)

Limba de procedură: italiana

Președintele Camerei a șaptea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 382, 13.11.2017.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO